Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 2022 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 1 noiembrie 1955

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

MIRCEA RADIAN: Primul germene al partidului marxist revoluționar. (pag. 2-a).
M. N. CIRSTEA: Cînd totul rămîne doar pe hîrtie (pag. 2-a).
ST. NEKANIȚKI: Să muncim cu întreg tineretul (pag. 2-a).
ANA CARANFIL: Bibliotecara (pag. 2-a).
Luna prieteniei romîno-sovietice.
A. GHERȚOVICI: Igor Oistrach — un tînăr virtuos al viorii (pag. 3-a).
B. DUMITRESCU: La școala eroismului (pag. 3-a).
SPORT (pag. 3-a).
VALENTIN SILVESTRU: Povestiri din țările Sudului (pag. 4-a).
Lucrările Conferinței de la Geneva (pag. 4-a).
V. CIMPEANU: O atmosferă de muncă activă (Corespondență de la Geneva) (pag. 4-a).

GRUPA DE PIONIERI

PIONIERA ELENA CHIRA din grupa I-a a clasei a V-a B de la Școala de 7 ani fete nr. 120 din Capitală a venit iarăși cu temele nefăcute la școală. Asta s-a întîmplat o dată, de două ori, de trei ori. Grupa s-a îngrijorat. Intr-o zi, s-a ținut o adunare în care toate colegele au criticat-o aspru pe Elena. O elevă a avut inițiativa să publice și o caricatură la gazeta de perete, în care dezordinea și neatenția Elenei erau satirizate cu dibăcie. Elena s-a necăjit și s-a plîns părinților, ceea ce l-a făcut pe tatăl ei să vină a doua zi la școală. Tatăl s-a interesat de lipsurile fetiței lui, a discutat cu colegele ei, cu tovarășa directoare și cu instructoarea de pionieri. Apoi, văzînd că de fapt colegele aveau dreptate a mustrat-o pe Elena pentru lipsa ei de atenție și seriozitate și a mulțumit în fața ei copiilor pentru ajutorul pe care i l-au dat. Elenei i-a fost rușine și a încercat încă de a doua zi să-și schimbe atitudinea: a adoptat o ținută ordonată și s-a străduit să învețe mai bine.

Acesta este numai un exemplu de felul cum pot acționa grupele pionierești în sprijinirea bunei desfășurări a muncii de învățătură. Atrăgîndu-i atenția imediat, colegele Elenei au remediat o atitudine care nu avusese încă timp să se înrădăcineze și au avut meritul de a atrage în această acțiune și familia tovarășei lor. Părinții au văzut astfel că colectivul pionieresc constituie o forță care merită să fie luată în seamă cu seriozitate și să fie ajutat în acțiunile pe care le întreprinde. Bineînțeles, rolul grupelor nu se reduce nici pe departe la critici, ședințe, caricaturi. Ceea ce a fost folositor în acest caz poate, în alte cazuri, să nu aibă rezultate. Sînt copii al căror interes pentru învățătură trebuie trezit prin sarcini legate de preocupările lor, sînt alții care trebuie ajutați să învețe. In toate cazurile însă ajutorul grupei va fi eficace, deoarece acest mic colectiv de copii are un rol însemnat în viața organizației de pionieri.

Regulamentul organizației de pionieri prevede că grupele nu lucrează pe baza unui plan. Ele fac parte din detașament și lucrează pe baza sarcinilor primite din partea acestuia. Aceasta nu înseamnă însă nicidecum frînarea inițiativei copiilor; dimpotrivă, pe ideile și dorințele lor se pot baza cele mai frumoase și interesante acțiuni ale grupei.

Instructorul de detașament care vrea să obțină rezultate bune în munca lui trebuie deci să dea o mare atenție colectivului grupei. Dacă grupa își va trăi viața, detașamentul va fi activ, va duce o activitate bogată. In grupă se pot dezbate problemele învățăturii și disciplinei în modul cel mai concret și se pot găsi soluțiile cele mai potrivite; aici se pot ivi inițiative interesante, idei ingenioase.

In patria noastră există nenumărate grupe de pionieri care participă la activitatea obștească. Ele se îngrijesc de bătrînii și bolnavii din cartier, le dau o mînă de ajutor la gospodărie, participă la munca pe lotul școlii sau în gospodăria colectivă, înfrumusețează clasa în care învață, își ajută la treabă tovarășii. Alte grupe se îndeletnicesc cu radiotehnica sau cu filatelia, cu instalații electrice sau cu grădinăritul. Grupa I-a din detașamentul 6 al Școlii elementare de 7 ani nr. 13 din Sibiu activează aproape în întregime în cercul tinerilor naturaliști. Unii din copii sînt „zoologi", alții „agronomi". Impreună au făcut în vacanță o excursie la Cisnădioara, au vizitat o crescătorie de iepuri și o gospodărie de stat unde au văzut cum se face mulsul electric al vacilor. Ei au și preocupări diferite; sînt pionieri talentați, care frecventează școala populară de artă, alții sînt mari iubitori de sport. Dar colectivul lor este atît de unit, încît aceasta le dă posibilitatea să organizeze împreună serbări, să se distreze împreună tot așa cum și învață împreună.

Nu există nimic mai greșit pentru un instructor decît a frîna inițiativa creatoare, spontaneitatea copiilor, a încătușa activitatea pionierilor în tiparele strîmte, absurde ale lipsei de imaginație și de înțelegere pentru dorințele specifice vîrstei lor. Rezultatul unei asemenea atitudini este de obicei transformarea grupei dintr-un colectiv viu într-o subdiviziune formală a detașamentului. Nu este un secret pentru nimeni că, din această cauză, în momentul de față există în școlile noastre multe asemenea grupe care se întrunesc doar cu ocazia alegerilor sau atunci cînd primesc în mod special sarcini din partea instructorului.

O metodă bună pentru activizarea grupelor pionierești este și întrecerea în cadrul detașamentului și al unității pentru titlul de „cea mai bună grupă din școală". Spiritul de întrecere va mări exigența colectivului față de fiecare membru al său, va spori interesul pentru îndeplinirea sarcinilor, stimulînd inițiativa și combativitatea copiilor.

Este bine ca la forța colectivului grupei să facă apel și profesorul diriginte, deoarece aceasta va mări autoritatea și prestigiul grupei și va contribui mult la instaurarea în detașament și în clasă a unei atmosfere de muncă.

In cadrul activului pionieresc au un rol însemnat președinții de grupă. Ei sînt pionierii cei mai iubiți de copii, inteligenți și activi, iar rolul lor este deosebit de important. Orice sarcină trasată de colectivul de conducere al unității trebuie transmisă pionierilor numai prin președinții de grupă. În acest fel, ei vor putea să-i controleze pe pionieri asupra felului cum și-au îndeplinit sarcinile, se vor simți răspunzători pentru activitatea grupei pe care o conduc și vor face totul ca aceasta se fie fruntașă. La rîndul lor, colectivele de conducere ale detașamentelor trebuie să urmărească îndeaproape activitatea grupelor, să ceară președinților să încredințeze sarcini fiecărui pionier.

Instructorii au nevoie, în munca lor, de sprijinul permanent al comitetelor organizațiilor de bază U. T. M. și al activiștilor comitetelor raionale și orășenești, au nevoie de o îndrumare în problemele de conținut ale muncii pionierești. Legătura activiștilor cu instructorii nu trebuie să existe numai atunci cînd acestora din urmă li se cere să trimită toboșari și trompetiști sau delegații de salut la adunările festive. O astfel de legătură nu poate desigur contribui nicidecum la îmbunătățirea muncii unității. Este nevoie ca activiștii să-i viziteze pe instructori mai des, să-i lămurească cum să se apropie de fiecare copil, să-i ajute să pătrundă în miezul colectivului de copii, să le cunoască preocupările și năzuințele și să-i ajute să și le îndeplinească. Nici un moment nu trebuie uitat că de activitatea ce se va desfășura în cadrul grupei depinde în cea mai mare măsură succesul muncii pionierești.

În cinstea Congresului partidului

Hotărîri și fapte

Aveau păreri deosebite. Primul, Constantin Tănăsoiu, spunea că însămînțările pot fi terminate în 20 de zile Celălalt, Ilie Popescu, susținea că se pot termina și în zece. Primul e președintele sfatului popular din Braloștița, regiunea Craiova, iar cel de al doilea — tehnicianul agronom

Și așa cum se întîmplă ori de cîte ori cei doi se consultă asupra problemelor ce le au de rezolvat și de data aceasta au ajuns la același punct de vedere Insămînțările trebuie terminate în cel mai scurt timp și pentru aceasta trebuie să fie folosit din plin timpul prielnic. Au hotărît deci ca sprijinindu-se pe deputații comunali, să mobilizeze toți țăranii muncitori din comună la căminul cultural și să le vorbească despre sporul de recoltă pe care-l pot obține dacă însămînțează la timp și dacă, la această treabă, folosesc o sămînță bună, selecționată și tratată.

A doua zi, fiecare familie din Braloștița a fost reprezentată de cîte cineva la adunarea ce a avut loc la căminul cultural Le-au vorbit oamenilor Constantin Tănăsoiu, președintele sfatului popular și Ilie Popescu, tehnicianul agronom. Tot din ziua aceea a început să funcționeze în curtea sfatului popular un trior. Mai precis, s-a deschis un centru de selectare și tratare a semințelor. Veneau aci oamenii cu sămînța de grîu, o triorau și apoi porneau cu ea la cîmp. Ca și anul trecut, Gheorghe Mirea, fruntaș al recoltelor bogate, a ieșit primul la muncă și a însămînțat 1,75 ha. cu grîu. Vrea omul ca și în anul ce vine să fie tot fruntaș al recoltelor bogate. După ce a terminat însămînțările, Gheorghe Mirea a împrumutat plugul lui și lui Antonie Giurea, pentru ca și el să poată pune la vreme sămînța sub brazdă.

De cîteva zile în Braloștița se însămînțează de zor. Au însămînțat pînă acum Gheorghe Sîrbu, Marin Sîrbu, Constantin Stoian, Păun Stănășel, Dumitru Prunoiu și încă mulți alții.

Corespondent
LUCIAN ZATTI

Intrecerea cooperatorilor de la „Metalurgica-Cluj"

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Muncitorii tineri și vîrstnici de la cooperativa „Metalurgica" din Cluj obțin succese însemnate în întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea celui de al doilea Congres al partidului Ei s-au angajat ca în prima decadă a lunii noiembrie să termine planul valoric pe acest an și să realizeze în același timp beneficii peste plan în valoare de 250.000 lei. In această întrecere cele mai bune rezultate le-a obținut pînă acum brigada de tineret condusă de Gavril Cosma. Zilnic brigada obține o depășire de normă între 45 și 50 la sută executînd în același timp lucrări de bună calitate la repararea motoarelor Diesel. Dintre membrii brigăzii, Gavril Cosma și Simion Tămaș își depășesc zilnic norma cu peste 140 la sută.

Paralel cu succesele brigăzii de tineret de la secția motoare Diesel muncitorii tineri și vîrstnici din celelalte secții dau și ei viață angajamentelor luate în cinstea Congresului partidului Astfel muncitorii de la secția turnătorie de fontă își depășesc zilnic planul cu cel puțin 25 la sută, iar brigada de sudori, condusă de Sălăjan Florea, a terminat înainte de termen repararea a 24 tuburi de oxigen.

Mărturie a dragostei față de partid

Angajamentele tinerilor de la uzinele „23 August" din Capitală

Mitingul de ieri al tinerilor de la uzinele „23 August" din Capitală n-a ținut mai mult de 15 minute (în pauza de la orele 10) — timp suficient ca aceștia să-și spună cuvîntul cu privire la ceea ce au hotărît să realizeze în cinstea marilor sărbători care se apropie.

Găzduind această însuflețită adunare a tineretului, hala mecanică și-a astîmpărat zgomotul obișnuit, lăsînd să se împrăștie clare, din cele cîteva difuzoare, vocea tovarășului Dumitrașcu Florian membru al comitetului U.T.M. care a deschis mitingul.

— A devenit o bună tradiție pentru tinerii uzinei noastre de a cinsti marile sărbători printr-o muncă mereu mai încordată...

Printre strunguri și raboteze, tinerii care umpluseră sala ascultau cuvintele acestea, încuviințînd tăcuți.

Tovarășul Ștefănescu Gh. membru al comitetului U.T.M. pe uzină a citit apoi angajamentele tinerilor muncitori de la „23 August" în cinstea zilei de 7 Noiembrie și a celui de al II-lea Congres al P.M.R.

— Tinerii uzinei „23 August" vor contribui, alături de vîrstnici, la realizarea producției globale anuale în proporție de 110 la sută, la realizarea producției-marfă la preț de vînzare cu ridicata în proporție de 102 la sută, la creșterea productivității muncii cu 2 la sută față de cifra planificată...

...tinerii — vorbește mai departe tov. Ștefănescu Gheorghe, vor realiza 170.000 lei economii prin valorificări de deșeuri, prin inovații și raționalizări — economii ce se vor alătura celor 8.320.000 lei beneficii peste plan pe care s-a angajat întregul colectiv să le realizeze.

...Pentru a contribui la realizarea sortimentelor, tineretul va suda 30 de cisterne și 15 cazane Suho, va confecționa 20 de bormașini cu aer, va contribui la realizarea a două compresoare D. 15, a agregatelor pentru M.T.Z.-Banloc, a cajelor de la laminor și a reductorului pentru uzinele „Nicolae Cristea" din Galați, a unui motor de 1000 cai putere...

Unora dintre tineri, multe din aceste angajamente le erau cunoscute. Doar de la ei porniseră propunerile. Inginerul Sebeșan Nicolae, secretarul organizației de bază U.T.M al secției mecanică retrăiește acum ceasurile în care tinerii din secție consultîndu-se cu tovarășul Mereuță Victor, secretarul organizației de partid și cu șeful secției tovarășul Aramă Cezar, sau hotărît să facă singuri cele două compresoare D. 15, cazanele și reductorul pentru uzinele „Cristea Nicolae", agregatele pentru M. T. Z.-Banloc și multe altele.

— ...vom colecta 200.000 kg. fier vechi — se aude în continuare vocea tovarășului Ștefănescu — vom elabora 7 propuneri de inovații și două raționalizări...

.. Vom extinde aplicarea metodei Covaliov la două echipe cu 31 de tineri și vom organiza 18 demonstrații practice privind aplicarea metodelor Lidia Corabelnikova, Ciutkih, Bîkov și Bortkevici și a inițiativei lui Constantin Vasilache...

Adunate într-un tot unitar, angajamentele tinerilor din toate secțiile au constituit acest angajament global, exprimînd dragostea tuturor pentru iubitul nostru partid.

La tribună au apărut și alți vorbitori: Toader Steliana, fruntașă în producție la secția motoare, Teodoru Dumitru, secretarul organizației de bază U.T.M. de la turnătorie, Vasilescu Alexandru, secretarul organizației de bază U.T.M. de la secția cazane, Avătășiței Ion, de la aparataj și alții.

Ei au vorbit despre angajamentele tinerilor din secțiile în care lucrează, despre faptul că sînt hotărîți să lupte pentru realizarea lor, arătînd că aceste angajamente s-au născut din dorința tinerilor de a-și manifesta recunoștința față de tot ce le-a dat partidul...

Ca ei gîndeau toți cei de față.

CARANFIL MIHAI

Succesele oțelarilor

Manifestîndu-și atașamentul pentru partidul clasei muncitoare, colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la uzinele „Industria Sîrmii" din Cîmpia Turzii luptă pentru a depăși în cinstea celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn cei mai ridicați indici ai producției și productivității muncii atinși vreodată. Oțelarii, care dețin Steagul roșu de oțelărie fruntașă pe țară, au realizat în această lună cea mai mare producție obținută pînă în prezent. In primele 26 de zile ale lunii octombrie cuptoarele electrice au dat cu 16 la sută mai mult oțel, iar cuptorul Siemens Martin a dat cu 6 la sută mai mult oțel. Din numeroasele șarje realizate la cuptorul Siemens Martin, 95 de șarje au fost elaborate după metoda șarjelor rapide. Numai echipa maistrului oțelar Aurel Moldovanu a elaborat în această perioadă 35 de șarje rapide.

Mereu mai mult mangan

Bistrița tumultuoasă își poartă apele la vale spre Siret. Străjerii ei, munții din preajmă, ascund minereuri necesare industriei noastre socialiste.

Cu ani în urmă, în unele comune din regiunea Suceava, populația romînă și germană a învățat tainele mineritului, scoțînd la suprafață cu mijloace rudimentare manganul necesar la fabricarea oțelului.

In anii puterii populare, minele de mangan din această parte a țării au cunoscut o mare dezvoltare. S-au adus aici mașini noi, compresoare, perforatoare și locomotive Diesel.

Sute de tineri au învățat meseria de miner, atît de prețuită în țara noastră. Tînărul Ciofu Nicolae este absolventul primei promoții a unei școli profesionale miniere. De atunci au trecut cîțiva ani. După absolvirea școlii, Ciofu Nicolae a lucrat mai întîi la mina Arșița iar mai apoi la mina Oița, unde muncește și acum. El a pătruns adînc tainele mineritului. Pentru rezultatele deosebite obținute în muncă a fost distins cu insigna de „Miner fruntaș" și decorat cu Medalia Muncii. Brigada pe care o conduce aplică cu succes metoda sovietică — darea găurilor în formă de pungă, ceea ce permite brigăzii să scoată însemnate cantități de minereu din adîncurile pămîntului, peste plan.

In cinstea zilei de 7 Noiembrie și a Congresului partidului, membrii brigăzii s-au angajat să obțină zilnic o depășire a planului de 50 la sută. Brigada realizează și depășește zilnic angajamentul luat.

De curînd, utemistul Ciofu Nicolae a fost primit în rîndul candidaților de partid.

Schimb de onoare la Vișeul de Sus

BAIA MARE (de la corespondentul nostru).

De curînd, la I.F.E.T.-Vișeul de Sus, a avut loc cel de al doilea schimb de onoare în cinstea zilei de 7 Noiembrie și a celui de al doilea Congres al partidului La schimbul de onoare au participat peste 120 de muncitori tineri și vîrstnici.

In această zi s-a evidențiat în mod deosebit utemistul Andreica Vasile, tractorist, care a transportat pe distanța de 1 km., 30 metri cubi de bușteni peste plan.

De asemenea s-au evidențiat utemiștii Ulici Gheorghe al Floarei și Ulici Gheorghe al lui Gheorghe, care au fasonat 16 steri de lemn în loc de 6 steri.

Dintre toți corhănitorii-fasonatori, tînărul Vasile Berciuc a depășit planul de lucru cu 130 la sută, depășire record în această regiune la corhănit și fasonat.

Se strînge rodul viei

ARAD (de la corespondentul nostru). — La gospodăria agricolă de stat din Zăbrani raionul Lipova, se desfășoară intens munca de culegere a rodului bogat al viei. Din cele 397 hectare de vie, pînă zilele trecute a fost culeasă o suprafață însemnată. De asemenea, în gospodărie se face intens vinificația pe varietăți de struguri.

Din cele cinci centre, fruntaș în întrecere este cel de la secția Neudorf, care a terminat vinificația. In această muncă fruntași pe gospodărie sînt: Eva Bauer pivnicieră la secția Zăbrani, care, datorită preocupării sale deosebite, a făcut ca la acest centru să se vinifice zilnic 25.000—30.000 kg. struguri — în loc de două vagoane cît era planificat. De asemenea, realizări deosebite au obținut în creșterea procentului de alcool din vin, cu ajutorul fermenților naturali și brigadierul viticol Boris Nemțeanu de la secția Cosvăsinț.

Cu fiecare tractor — 1000 hantri anual

Mecanizatorii din regiunea Constanța au folosit în acest an cu mai multă chibzuială mașinile și tractoarele și au executat lucrări de bună calitate

In fruntea întrecerii pentru obținerea unui randament înalt pe tractor se situează tractoriștii de la S.M.T. Remus Opreanu. Aproape toți membrii brigăzii a 9-a au realizat cîte 1.000 de hantri pe tractor, iar unii au și depășit acest angajament. Tractoristul Vasile Salomeia a realizat cu tractorul său un volum de lucrări de 1 230 de hantri față de 334 de hantri planificați.

Intreaga brigadă a realizat 5.300 de hantri față de 2.040 de hantri planificați pentru acest an.

Pentru a obține acest randament, mecanizatorii au folosit agregate formate dintr-un cultivator și o semănătoare la un singur tractor sau de cîte două semănători la un singur tractor și au asigurat la timp îngrijirea tehnică a mașinilor. Astfel, tractoarele brigăzii au lucrat din primăvară și pînă acum fără nici o reparație generală.

Și în alte brigăzi de la S.M.T.-Remus Opreanu sînt numeroși tractoriști fruntași. Se apropie de realizarea celor 1.000 de hantri de tractor mecanizatorii Nicolae Panțîru, Ioan Sandu, Ioan Petac, Aurel Pașcă și alții. Pînă acum 35 de tractoriști au realizat planul campaniei de toamnă, iar peste 20 au îndeplinit sarcinile planului anual.

Pretutindeni, în S.M.T.-urile din regiune mecanizatorii se străduiesc să realizeze un volum de lucrări de cel puțin 1.000 de hantri de fiecare tractor. Tractoriștii Dumitru Ciuc de la S.M.T. Cobadin, Dumitru Fota de la S.M.T. Hagieni au realizat aproape cîte 950 de hantri pe tractor, Valeriu Ciobanu de la S.M.T.-Topraisar aproape 940 de hantri, iar Ștefan Chirică de la S.M.T. „23 August" aproape 920 de hantri.

Responsabilii de brigăzi — pe recepție!

Primele stații de radio emisie-recepție în S.M.T.-urile noastre

Un tînăr a dat fuga la telefonul sfatului popular din comuna Arțari.

— Alo Lehliule, aci șeful brigăzii a VII-a S.M.T. Dă-mi te rog stațiunea. Cum? Nu poți? Tovarășă, surioară, ascultă-mă, nu mă lăsa...

Flăcăul a mai mormăit ceva, apoi a lăsat încet receptorul jos. Peste cîteva minute el îl rugă pe telefonistul sfatului popular să transmită la S.M.T. Sărulești că ar avea nevoie urgentă de piese de schimb pentru niște tractoare care stau. Apoi a alergat înapoi la brigadă.

După amiază sfatul popular din Arțari a obținut Lehliu. Lehliul a cerut Bucureștiul. Acesta a sunat Fundulea — apoi Pîrlita și abia a doua zi nota telefonică a ajuns la S.M.T. Sărulești.

Ce-o mai fi „transmis" telefonistul din Arțari, precis nu se știe. Dar a doua zi a sosit în comună o mașină cu benzină și motorină pentru brigada de tractoriști. Bieții băieți s-au apucat cu mîinile de cap. Au dat să fugă din nou la telefon apoi s-au răzgîndit. Cine știe cînd or să le dea „surioarele" legătura. Așa se întîmplă uneori...

SMT SĂRULEȘTI

Dispecerul stației a trecut pe recepție. Peste cîteva clipe, indicațiile sale vor zbura în eter la zeci de kilometri.

...Un contact, un beculeț a clipit de cîteva ori și semnalul a fost lansat pe zeci de kilometri. Vocea dispecerului s-a auzit limpede repetînd de cîteva ori: Responsabilii de brigăzi — pe recepție... Responsabilii de brigăzi — pe recepție. Directorul vrea să stea de vorbă cu voi... La 7 fix începem . Apoi utemistul Suciu Nicolae adaugă încet privind discret spre ușă:

„Alo — Paicu... Vedeți că șeful are de gînd să vă frece... Responsabilii de brigăzi pe recepție... Mîine la 7 fix avem conferință".

Nu va trece bine o oră și „comanda" pe care o face acum responsabilul brigăzii a 5-a de tractoriști va sosi la destinație.

...Un semnal a răsunat în difuzorul de pe masă:

— „Alo S.M.T.-ul? Alo dispecerul? Aici a 5-a. Treci pe recepție...".

In cîteva clipe Suciu a notat „comanda" lui Dumitru Stoian, responsabilul de la a 5-a din Polcești: motorină, valvolină, benzină. A dat apoi legătura șefului cu brigăzile și a alergat la mecanicul șef cu notița de comandă.

Peste cîteva minute, „șeful statului major", cum este numit mecanicul șef Mihai Gherman, a înmînat șoferului de pe autocamionul „Molotov" ordinul de transport.

Am profitat de această ocazie pentru a vedea ce se întîmplă la una din stațiile de radio emisie-recepție ale brigăzilor S.M.T.-ului din Sărulești.

Pe drum, dispecerul ne-a vorbit despre stație. Aparatul emite și recepționează pe o distanță de zeci de kilometri. In receptorul aparatului ca și în difuzorul alăturat, cuvintele se aud clar cu tonalitate. Aceste aparate sînt folosite pe scară largă în S.M.T.-urile, colhozurile și sovhozurile sovietice.

Dar iată „blocul" tractoriștilor din brigada a 5-a. Băieții sînt pe teren. Planul este pe terminate. Aproape 800 de hectare au fost arate. Numai Dumitru Stoian așteaptă în drum mașina S.M.T.-ului.

Pe vagonul-dormitor, „blocul" cum îl spun băieții, este fixată o antenă. Aci trebuie să fie și stația. Intr-adevăr, pe o măsuță stau aparatele, darul oamenilor sovietici pentru tractoriștii din Romînia.

Astfel de aparate au început să fie instalate și în alte S.M.T.-uri din țară. Ele își vor aduce aportul la perfecționarea tehnică și la dezvoltarea stațiunilor noastre de mașini și tractoare.

Ne întoarcem din nou la S.M.T. Dispecerul recepționează zîmbind o depeșă. E o convorbire neoficială. Florica, bucătăreasa de la brigada a II-a îl caută pe tractoristul Gheorghe Jalbă..

Dispecerul a trecut pe emisie. A făcut legătura cu aparatul de radio „Baltica" și pe zeci de kilometri 8 brigăzi de tractoriști ascultă valsurile lui Strauss.

Foto: **EUGEN CSIKOȘ**

Pe marginea plenarei comitetului raional U. T. M. Timişoara

Să muncim cu întreg tineretul

Plenara comitetului raional U.T.M. Timişoara, care a avut loc nu de mult, a dezbătut, printre altele, problema creşterii rîndurilor U.T.M. şi a întăririi legăturilor ei cu masele largi ale tineretului. Atît în darea de seamă cît şi în discuţiile participanţilor a fost relevat faptul că rezultate bune în creşterea rîndurilor organizaţiei au obţinut îndeosebi acele comitete U.T.M. care au antrenat atît în producţie cît şi la activitatea culturală şi sportivă alături de utemişti şi pe tinerii neîncadraţi în organizaţie, şi care s-au ocupat de educarea acestor tineri.

Din păcate, în raionul Timişoara sînt încă multe organizaţii de bază care nu ţin o strînsă legătură cu întreg tineretul din întreprinderea sau satul respectiv, nu-l antrenează în diverse acţiuni educative, obşteşti şi din această cauză nu-şi lărgesc rîndurile, nu primesc noi membri în organizaţie.

Să luăm, de exemplu, organizaţia de bază U.T.M. din gospodăria agricolă colectivă din comuna Biled. În această mare gospodărie colectivă sînt mulţi tineri care nu-s membri ai U.T.M. Totuşi, timp de 6 luni organizaţia U.T.M. nu a primit în rîndurile sale nici un nou membru. Oare din ce cauză? Dacă este adevărat că primirea de noi membri oglindeşte toate laturile activităţii organizaţiei de bază, grija ei pentru educaţia fiecărui tînăr — atunci nu este greu să găsim răspunsul. Organizaţia din această gospodărie nu s-a ocupat de această problemă. Comitetul organizaţiei de bază s-a ocupat superficial chiar şi de educaţia utemiştilor; nu este întîmplător că unii utemişti s-au eschivat de la muncă, sau au dat un slab randament în perioada cînd a fost la ordinea zilei strîngerea grabnică a recoltei bogate din acest an.

Ce atracţie să simtă tinerii spre o asemenea organizaţie de bază? Nu este întîmplător, aşa cum a arătat la plenară tov. Gh. Avram, că unii tineri colectivişti s-au adresat comitetului organizaţiei U.T.M. a comunei, cerînd să-i primească în organizaţia lor.

Biroul comitetului raional nu putea să nu ştie că această organizaţie de bază, ca şi cele din G.A.C. Parţa, comuna Ianova etc. nu primesc de luni de zile nici un membru în organizaţie. Dar membrii biroului raional s-au mulţumit doar să constate că situaţia este proastă şi n-au luat nici un fel de măsuri pentru curmarea acestei stări de lucruri.

Participanţii la plenară au criticat biroul comitetului raional pentru faptul că a neglijat şi o altă importantă latură a muncii organizaţiei noastre: munca politică în rîndul tinerelor fete, atragerea lor la activitatea organizaţiei. De pildă, la concursurile sportive ale tineretului care au avut loc în cinstea Festivalului, fetele n-au reprezentat nici zece la sută din numărul participanţilor. De sigur, în atragerea fetelor, mai ales a celor de la ţară, la activitatea sportivă (ca şi la alte activităţi iniţiate de U.T.M.) e nevoie de multă răbdare, de o muncă de convingere asiduă, de o luptă continuă împotriva diferitelor prejudecăţi. Dar tocmai aceasta este sarcina organizaţiilor U.T.M.

În unele organizaţii de bază — s-a arătat la plenară — utemistele, după ce se căsătoresc se îndepărtează treptat de activitatea organizaţiei, nu participă la adunări, se rup de colectivul de care erau atît de legate înainte. Pe de altă parte, unii tineri, chiar şi utemişti, îşi îndepărtează soţiile de la orice activitate obştească sub pretextul „treburilor gospodăreşti". Aceasta este o urmare a înţelegerii nejuste a problemelor căsniciei. În loc să combată această mentalitate înapoiată, în loc să militeze ca tinerii care s-au legat prin căsnicie (dar care n-au încetat de a fi tineri) să-şi continue activitatea în cadrul organizaţiei — să muncească, să înveţe, să se distreze împreună — unele comitete U.T.M. şi chiar unii activişti ai comitetului raional au încercat să „rezolve" în mod birocratic cazul utemistelor care „nu activează" prin excluderea lor din organizaţie. De pildă, organizaţiile de bază U.T.M. din comuna Orţişoara, în timp de o săptămînă au exclus din U.T.M. trei fete pe motiv că sînt căsătorite şi „nu activează". Şi toate acestea s-au întîmplat tocmai în timpul cît a stat în această comună tov. Enache Florica, instructor al comitetului raional!

Participanţii la plenară au arătat că experienţa bună a unor organizaţii de bază ca cele din S.M.T. Cenei, G.A.C. Jimbolia, comuna Sinandrei în creşterea rîndurilor U.T.M. prin antrenarea tineretului la muncile de folos obştesc, la activitatea cultural-artistică etc. trebuie extinsă şi în celelalte organizaţii de bază.

★

La plenară s-au făcut numeroase propuneri cu privire la îmbunătăţirea muncii politice de masă în rîndul tineretului ,care au fost concretizate apoi în planul de măsuri al comitetului raional. Printre altele, planul prevede îmbunătăţirea activităţii brigăzilor de tineret din industrie şi din sectorul socialist al agriculturii, pentru ca ele să devină bune colective de muncă, de educaţie. Pentru atingerea acestui scop comitetul raional va organiza consfătuiri ale brigăzilor fruntaşe din raion; organizaţiile U.T.M. din S.M.T. şi G.A.S., sub îndrumarea organizaţiilor de partid, vor edita în campania agricolă de toamnă foi volante în care vor anunţa rezultatele întrecerii între brigăzile de tractorişti, aplicarea unor noi metode de muncă etc.

Pentru reuşita campaniei agricole de toamnă — comitetul raional va organiza asemenea acţiuni ca: „Săptămîna căratului gunoiului la cîmp", luarea sub patronajul organizaţiilor U.T.M. a unor centre de tratare şi selecţionare a seminţelor etc. — la care organizaţiile U.T.M. vor mobiliza masele largi ale tineretului.

Plenara a obligat biroul comitetului raional să ajute organizaţiile U.T.M. în antrenarea tinerilor neutemişti la activitatea formaţiilor de artişti amatori şi a colectivelor sportive precum şi la concursul de citit literatură „Iubiţi cartea", pregătindu-i astfel pentru intrarea în organizaţie.

Participanţii la plenară au cerut biroului raional să acorde o atenţie deosebită atragerii fetelor în organizaţie, educării utemistelor şi tinerelor în spiritul moralei comuniste. În această privinţă, aşa cum au arătat mai mulţi vorbitori, biroul raional trebuie să studieze situaţia din fiecare organizaţie de bază şi să ajute comitetele U.T.M. să găsească cele mai potrivite forme de muncă cu tineretul. Printre altele s-a propus discutarea la adunările organizaţiei a problemelor căsniciei, organizarea unor activităţi la care tinerii căsătoriţi să participe împreună etc.

Comitetul raional va trebui să lupte pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor adoptate, întîmpinînd cu noi succese în muncă cel de al II-lea Congres al partidului.

ŞT. NEKANIŢKI

VEŞTI BUNE

Caravana cinematografică nr. 4 a regiunii Bacău a făcut un turneu, deplasîndu-se în majoritatea comunelor din raionul Buhuşi. Ţăranii muncitori din comunele: Cîndeşti, Rediu, Borleşti, Ruseni, Mastacăn şi altele, au avut cu această ocazie, prilejul să vizioneze interesantul film sovietic „Un pichet în munţi". Filmul a fost vizionat de un număr de peste 2.000 spectatori.

Corespondent
TACHE VASILACHE

Orchestra de mandoline şi balalaici a căminului cultural „Alexandru Ion Cuza" sub conducerea utemistului Ioan S. Ion a prezentat un program — deosebit de frumos — de melodii sovietice şi romîneşti la studioul central al staţiilor de radioamplificare din oraşul Ploeşti. Şi-au dat concursul soliştii Stan Ion, Vîntuleac Tatiana, Bogdan Ştefania şi alţii.

Curînd, această orchestră va pleca în turneu prin satele şi comunele regiunii, precum şi la sanatoriul Moroieni şi în alte locuri.

Corespondent
PETRE N. GHEORGHE

Întotdeauna începerea anului de învăţămînt aduce bucurii şcolarilor. Printre elevii din comuna Coşerenii de Sus, raionul Craiova, anul şcolar 1955—1956 a avut însă o însemnătate deosebită. Noul an a început într-o şcoală nouă. Compus din 14 camere, noul local a fost construit cu banii strînşi prin autoimpunere cît şi prin muncă voluntară.

Corespondent
ION P. DUMITRESCU

A apărut

Lupta de clasă

organ teoretic şi politic al C.C. al P.M.R.
octombrie 1955

Sumar

EDITORIAL: În întîmpinarea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, spre noi succese în construirea socialismului

A 38-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

GH. CIOARĂ: Electrificarea ţării — condiţie principală a dezvoltării economiei naţionale

L. TISMĂNEANU: Conferinţa naţională a Partidului Comunist Romîn din Octombrie 1945.

S. BRUCAN: „Spiritul Genevei" în viaţa şi lupta internaţională

Legătura teoriei cu practica şi propaganda de partid

DIN EXPERIENŢA MUNCII DE PARTID

FL. DĂNĂLACHE: Organizaţiile de partid din întreprinderile oraşului Bucureşti în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal

INFORMAŢII DE PARTID: Progresul tehnic — preocupare de seamă a comitetului regional de partid; Dezvoltarea sectorului socialist din agricultură în raionul Feteşti; Şcoli şi cursuri pentru cadrele Uniunii Tineretului Muncitor

PE TEME ACTUALE

Pentru terminarea în bune condiţii şi la vreme a muncilor agricole de toamnă

Mai multă răspundere în păstrarea documentelor de partid!

RĂSPUNSURI LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

M. VASILIU: De ce productivitatea muncii trebuie să crească mai repede decît salariul mediu?

Trebuie comitetul raional de partid să confirme orice sancţiune dată de organizaţia de bază?

Au dreptul comitetele orăşeneşti de partid din oraşele de subordonare raională să confirme hotărîrile de primire şi excludere din partid luate de organizaţiile de bază?

CRITICĂ ŞI BIBLIOGRAFIE

S. FĂRCAŞAN: O puternică imagine a istoriei, în mersul ei înainte (Camil Petrescu „Un om între oameni")

Cînd totul rămîne doar pe hîrtie

Despre munca comitetului raional U. T. M. Iaşi în campania agricolă de toamnă

În raionul Iaşi sînt organizaţii de bază U.T.M. care au depus multă strădanie la lucrările de recoltare, arături şi însămînţări din toamna aceasta. În comunele Roşcani, Bîrnova, Osoi, Costuleni, Horleşti şi altele s-a terminat recoltatul porumbului şi al floarei-soarelui încă de mai bine de o săptămînă. Şi în comuna Şipote a fost strînsă toată recolta de porumb şi floarea-soarelui. La obţinerea acestor realizări, organizaţiile de bază U.T.M. din comunele respective au adus o contribuţie însemnată.

În unele locuri, tineretul a dat de asemenea un ajutor de nădejde şi la executarea însămînţărilor. Dacă la gospodăriile colective din Forăşti şi Romîneşti şi la întovărăşirile din Rediu-Tătar, Ţigănaşi şi Andrieşeni însămînţările de toamnă au fost terminate încă de acum cîtva timp, acest lucru se datoreşte şi sprijinului temeinic dat de organizaţiile de bază U.T.M.

Dar asemenea organizaţii de bază U.T.M. care depun o activitate rodnică în ce priveşte desfăşurarea muncilor agricole de toamnă, nu sînt prea multe în raionul Iaşi. O dovedeşte aceasta faptul că, în raion, lucrările agricole de toamnă se desfăşoară totuşi cu încetineală. Pînă de curînd, de pildă, în raion nu se strînsese recolta de porumb decît numai de pe 78,5 la sută din întreaga suprafaţă cultivată, iar însămînţări de toamnă se executaseră doar pe 28,1 la sută din suprafaţa planificată. Arăturile adînci de toamnă se desfăşoară încă şi mai încet. Pînă la aceeaşi dată, în întregul raion, doar pe 4,1 la sută din terenurile ce vor fi însămînţate în primăvară s-au făcut arături adînci. Cifrele acestea dovedesc că în raionul Iaşi mai sînt încă comune şi organizaţii de bază U.T.M. care n-au privit cu suficient spirit de răspundere campania agricolă din toamna aceasta şi nu s-au străduit să asigure buna ei desfăşurare.

În comuna Holboca, de pildă, recoltatul porumbului este pe terminate. De însămînţat însă s-a însămînţat doar 18,2 la sută din plan, iar arături adînci de toamnă s-au făcut doar pe cîteva hectare. Situaţia aceasta a fost privită cu indiferenţă de toate comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. din comună (comuna cuprinde 7 sate şi în 6 dintre ele există organizaţii de bază U.T.M.). Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. din satul Holboca (Spiru Topciu — secretar, Petru Anică şi Ilie Maştaderu — membri) a neglijat cu totul antrenarea tineretului în bătălia însămînţărilor de toamnă. Ei s-au mulţumit că şi-au însămînţat ei ogoarele; cît despre ceilalţi utemişti şi tineri ţărani muncitori — e treaba lor ce fac. „Însămînţează ei şi aşa — au gîndit tovarăşii din comitetul organizaţiei de bază U.T.M. — ce să ne mai batem noi capul cu ei?" Şi chiar aşa au făcut. În rîndul utemiştilor şi tinerilor ţărani muncitori din satul Holboca nu s-a dus nici un fel de muncă politică pentru a însămînţa cît mai de grabă. Iar urmările se oglindesc atît în situaţia existentă cît şi în faptul că utemişti ca Ion Oarză, Ştefan Sîrghie şi alţii nu însămînţaseră nici măcar un bob de grîu chiar la 24 octombrie. Cît de mult s-a „preocupat" comitetul organizaţiei de bază U.T.M. din Holboca de desfăşurarea muncilor agricole o dovedeşte şi faptul că, pînă acum, nu s-a ţinut nici o adunare generală în care să se discute felul în care utemiştii participă la muncile agricole de toamnă şi cum poate fi sporită contribuţia lor la terminarea în timp cît mai scurt a însămînţărilor

Cam în acelaşi fel muncesc în această campanie şi organizaţiile de bază U.T.M din Tomeşti, Prisăcani, Golăeşti, Cîrpiţi, Ţuţora şi din alte comune unde însămînţările au rămas mult în urmă.

Activitatea slabă desfăşurată de multe organizaţii de bază U.T.M. acum, în campania agricolă de toamnă îşi are rădăcinile în munca formală a comitetului raional U.T.M. Iaşi. Tovarăşii de la comitetul raional U.T.M. (Nicolae Ionescu, prim secretar, Nicolae Olăraşu, secretar şi Gheorghe Stoian, şeful secţiei organizaţii U.T.M.) au socotit că din moment ce au trecut în planul de muncă obiectivul nr. 1: „mobilizarea tineretului la îndeplinirea la timp şi în bune condiţiuni a campaniei de recoltare, însămînţări, colectări şi achiziţii" şi au mai prevăzut acolo şi două-trei sarcini, au făcut tot ce era necesar. Numai astfel se explică de ce în această perioadă de muncă încordată, cînd era necesară o mobilizare a tuturor forţelor pentru succesul campaniei agricole de toamnă, multe organizaţii de bază U.T.M. au fost lipsite de o îndrumare concretă. Prin organizaţiile de bază U.T.M. din Holboca şi Tomeşti, de pildă, n-a mai trecut nici un activist al comitetului raional de mai bine de o lună de zile. Cum să desfăşoare organizaţia de bază U.T.M. din satul Tomeşti o activitate rodnică cînd ea nu mai are nici un plan de muncă încă din luna iulie, iar activiştii care au trecut pe acolo — mai ales tovarăşul Pîntea — nici nu s-au sezisat de acest lucru? De unde să cunoască comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. din aceste comune ce sarcini au de îndeplinit şi cum să muncească mai bine pentru a le îndeplini cu succes cînd nimeni de la comitetul raional n-a venit să le spună ceva, să le ajute?

Pe de altă parte activiştii comitetului raional U.T.M. îndrumă unilateral comitetele organizaţiilor de bază, numai cu sarcinile cu care şi ei au fost îndrumaţi. Tovarăşa Ana Cimbru, de pildă, a stat o zi întreagă într-o organizaţie de bază U.T.M. din comuna Aroneanu şi nici n-a avut curiozitatea să afle cum stă comuna cu însămînţările (5,3 la sută din plan) şi să se intereseze cum participă utemiştii şi tinerii la muncile agricole de toamnă.

Munca formală a comitetului raional U.T.M. se mai desprinde şi din faptul că în această perioadă comitetul raional n-a dat nici un fel de atenţie muncii tinerilor mecanizatori. Deşi în raion există tineri tractorişti ca Gh. Ghiţă, fruntaş în S.M.T. Holboca, sau ca cei din brigăzile utemiştilor Tănase Paraschiv şi Petru Albu — tot de la S.M.T. Holboca — care au obţinut realizări frumoase în această campanie, experienţa lor nu a fost popularizată în rîndul tinerilor mecanizatori din S.M.T. şi gospodăriile de stat.

Comitetul raional U.T.M. ar fi avut, în tehnicienii agronomi de la comune, ajutoare de nădejde în antrenarea tineretului la muncile agricole de toamnă. Din păcate, aceste ajutoare nu au fost folosite de loc. Comitetul raional nici nu s-a învrednicit să le dea unele îndrumări şi sarcini mai concrete, necum să ţină o consfătuire cu ei. Există însă un fapt care dovedeşte şi mai limpede că, deşi comitetul raional U.T.M. a pus la loc de cinste — pe hîrtie — problema mobilizării tineretului în muncile agricole de toamnă, el a tratat-o totuşi cu indiferenţă. Deşi situaţia recoltatului şi însămînţărilor în raion este departe de a fi mulţumitoare, comitetul raional U.T.M. n-a analizat în nici un fel pînă acum participarea tineretului din raion în campanie şi ce măsuri trebuie luate pentru ca această participare să fie mai intensă, pe măsura posibilităţilor existente.

În raionul Iaşi trebuie grăbit ritmul însămînţărilor. Comitetul raional U.T.M. trebuie să pună această problemă în centrul activităţii lui în această perioadă şi să-şi desfăşoare activitatea, în cea mai mare măsură în lumina acestei sarcini. El trebuie să muncească mai bine în rîndul organizaţiilor de bază U.T.M., să le ajute mai puternic, să le îndrume mai concret. Numai în felul acesta organizaţiile de bază U.T.M. din raion vor putea da tot sprijinul pentru ca, în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului, însămînţările să fie terminate în timp cît mai scurt şi în raionul Iaşi.

M. N. CIRSTEA

BIBLIOTECARA

Bibliotecara Ecaterina Szenteş cerceta cu atenţie fiecare carte din maldărul de volume noi sosite la bibliotecă, vrînd parcă să ghicească care dintre cărţi va place mai mult cititorilor. (Aşa este ea: se gîndeşte întotdeauna la cititori). După acest „examen" cărţile au fost înregistrate şi aşezate în raft.

Mircea Lăscău, secretarul organizaţiei U. T. M. din comuna Cristur, cînd a venit să-i aducă ziarul în care se scria despre începerea concursului „Iubiţi cartea" a găsit-o căutînd titluri de cărţi cerute de cititori.

— Hai să studiem împreună regulamentul concursului — o îndemnă acesta.

★

Unii cititori şi-au schimbat cărţile, alţii au citit articole din ziare şi reviste, apoi s-au împrăştiat pe la casele lor. E seară, tîrziu. După program biblioteca ar fi trebuit să fie închisă de mult. Totuşi la geamuri clipesc în noapte lumini vesele şi două tinere robotesc fără să simtă oboseala unei zile de muncă.

În planul zilnic al Ecaterinei Szenteş a fost programată în ziua aceea şi alegerea cărţilor necesare pentru concurs şi separarea lor de celelalte mii de volume. Acum, după ce au plecat toţi cititorii face treaba aceasta nestînjenită de nimeni. Utemista Terezia Furca, una dintre cititoarele bibliotecii, a rămas s-o ajute.

Pe o bucată de hîrtie albă a scris cu litere caligrafice: „Cărţi pentru concursul „Iubiţi cartea", apoi a lipit-o pe dulăpior. A mai întocmit o listă de cărţi pentru concurs care lipsesc din bibliotecă.

— Eşti printre primii înscrişi Terezia — îi spuse Ecaterina luînd cererea pe care i-o dădu aceasta ca pe un lucru de preţ.

★

— De ce să citim în cerc, cînd putem lua cărţi şi acasă — se împotrivi Aron Furca la propunerea Ecaterinei de a face un cerc de citit cărţile pentru concurs în cadrul bibliotecii.

— Are dreptate Aron — îl aprobară şi alţii din rîndurile cititorilor pe care bibliotecara îi chemase la o consfătuire.

Ecaterina a început să-i lămurească cu răbdare: „Desigur, puteţi citi acasă. Dar nu toţi cititorii sînt ca voi. Sînt unii care se descurcă mai greu. De aceea ar fi bine să formăm un cerc de citit ca să-i ajutăm şi pe ei. Şi afară de asta, voi care citiţi mai mult, în cadrul cercului puteţi organiza şi discuţii pe marginea cărţilor citite care să le fie de folos şi celorlalţi în înţelegerea lucrurilor esenţiale". Aşa l-a convins Ecaterina Szenteş, apoi i-a sfătuit să-şi cumpere şi ei cărţi pentru biblioteca personală.

Zilele au trecut la rînd. Seară de seară, tineri şi vîrstnici se adună la bibliotecă aşteptînd cu nerăbdare să înceapă lectura. „Mitrea Cocor", „Secerişul", „Nicoară Potcoavă", poezii de Eminescu şi alte cărţi au fost citite şi îndrăgite de cei din cerc.

★

— Ştiam eu că o să te înscrii şi dumneata baci Kaşler, îl întîmpină Ecaterina bucuroasă, pe ţăranul muncitor Adam Kaşler cînd şi-a adus cererea de înscriere la concursul „Iubiţi cartea". A trebuit să-i vorbească mult pînă să-l convingă să participe la concurs. Baci Kaşler căuta să motiveze mereu. Ba că el citeşte şi fără să fie înscris, ba că concursul e pentru tineri şi el de-acum e mai bătrîn. Totuşi pînă la urmă s-a lăsat convins. După ce a înregistrat cererea, a 55-a, bibliotecara a ales o carte care să-i fie pe placul lui baci Kaşler.

— „Pămînt desţelenit" de M. Şolohov este o carte bună, care o să-ţi placă, l-a asigurat ea. Apoi i-a povestit un fragment trezindu-i astfel curiozitatea.

Bibliotecara Ecaterina Szenteş s-a înscris şi ea la concurs ca oricare cititor. Citeşte mereu şi este gata oricînd să discute despre o carte, ajutînd cititorii s-o înţeleagă aşa cum trebuie. Cînd este vorba de alegerea cărţilor, ţine totdeauna seama de pregătirea şi preferinţele cititorului.

Pe utemistul Iosif Antal l-a îndrumat să citească cartea „Aşa s-a călit oţelul" de N. Ostrovski. Era sigură că acesta are să-şi facă un prieten nedespărţit din Pavca Corceaghin.

Ecaterina îşi ştie toţi cititorii după nume şi îi cunoaşte personal. Dacă cineva a uitat să înapoieze o carte, bibliotecara trimite un pionier din colectivul bibliotecii să-i ducă o carte nouă cititorului şi s-o aducă înapoi pe cea citită.

Muncind cu pasiune şi răbdare Ecaterina Szenteş găseşte drumul către inima fiecărui cititor.

ANA CARANFIL

60 ani de la crearea „Uniunii de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare"

Primul germene al partidului marxist revoluţionar

„Uniunea de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare" din Petersburg, creată şi condusă de V. I. Lenin, a intrat în istoria mişcării de eliberare a proletariatului ca primul germene serios al partidului revoluţionar, bazat pe mişcarea muncitorească.

„Uniunea de luptă" apare şi îşi desfăşoară activitatea în ultimii ani ai secolului trecut cînd capitalismul trecea în ultimul stadiu al dezvoltării sale, în stadiul imperialist şi cînd se punea la ordinea zilei revoluţia proletară nu numai ca chestiune teoretică, dar şi ca o chestiune a practicii imediate. Această situaţie făcea necesară făurirea unui partid marxist de tip nou, capabil să conducă clasa muncitoare la revoluţie, partid radical deosebit de partidele reformiste ale Internaţionalei a II-a. Pentru înfăptuirea acestei mărete sarcini V. I. Lenin şi-a consacrat toate forţele sale încă din tinereţe.

După o activitate revoluţionară de cîţiva ani, la 31 august 1893 Lenin sosi la Petersburg, care era pe atunci centrul activităţii politice din Rusia.

În urma activităţii de răspîndire a marxismului, depusă timp de zece ani de grupul plehanovist „Eliberarea muncii", au apărut în Rusia şi în deosebi la Petersburg o serie de grupuri şi cercuri marxiste. Propagarea marxismului nu depăşea cadrul îngust al acestor cercuri. Marxiştii din Petersburg cunoşteau lucrările lui Marx dar n-au încercat să aplice învăţătura marxistă la condiţiile Rusiei. Cercurile marxiste erau rupte de mişcarea muncitorească, de frămîntările şi lupta muncitorilor din fabrici.

Deşi tînăr — n-avea decît 23 de ani — Lenin era deja un marxist format, cu cunoştinţe multilaterale şi cu o anumită experienţă în activitatea revoluţionară. Sub conducerea sa activitatea cercurilor marxiste începe să se schimbe radical. Lenin orientează pe marxişti spre înfăptuirea ţelului său principal — crearea unui partid revoluţionar al proletariatului.

Lenin considera că condiţia de bază pentru făurirea partidului este înarmarea ideologică a revoluţionarilor ruşi, zdrobirea narodnicismului şi a tuturor tendinţelor şi curentelor oportuniste din mişcarea muncitorească. De aceea, el a pus în faţa marxiştilor din Petersburg sarcina însuşirii profunde a teoriei revoluţionare. Lenin era încă de pe atunci un adversar neîmpăcat al dogmatismului şi bucherismului. El cerea revoluţionarilor să nu înveţe pe de rost concluziile învăţăturii marxiste, ci să-şi însuşească esenţa marxismului, să studieze permanent realitatea şi să-şi determine activitatea ţinînd cont de cerinţele realităţii. Această învăţătură leninistă este pe deplin valabilă şi astăzi mai ales pentru tineret căruia i se cere să studieze cu seriozitate, să lege permanent teoria de practică, să aplice creator cele învăţate.

O mare importanţă pentru clarificarea ideologică a marxiştilor ruşi şi pentru crearea partidului a avut cartea lui Lenin „Ce sînt prietenii poporului şi cum luptă ei împotriva social-democraţilor?", apărută în vara anului 1894. În această carte Lenin a zdrobit din punct de vedere ideologic narodnicismul, a trasat calea de luptă a clasei muncitoare indicînd rolul ei ca forţa revoluţionară cea mai înaintată a societăţii, a elaborat ideea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea, sub conducerea clasei muncitoare şi a fixat principalele sarcini ale marxiştilor ruşi.

Sarcinile programatice formulate de Lenin în această carte au constituit un adevărat program de activitate pentru „Uniunea de luptă".

Paralel cu elaborarea programului revoluţionar al marxiştilor, Lenin desfăşura o intensă activitate de propagare a marxismului în cadrul cercurilor muncitoreşti. El însuşi conducea cîteva cercuri, fiind un exemplu de propagandist.

Din această activitate de propagandist a lui Lenin au mult de învăţat mai ales tinerii noştri propagandişti. Lenin se apropia prieteneşte de elevii cursurilor pe care le conducea şi îi îndruma îndeaproape în însuşirea teoriei marxiste. El se bucura de dragostea fierbinte a muncitorilor cu care se ocupa în cadrul cercurilor. Lecţiile şi discuţiile pe care le ducea cu muncitorii au rămas adînc întipărite în minţile acestora. Amintindu-şi de munca de propagandist al învăţăturii marxiste depusă de Lenin în cercuri, muncitorul Babuşchin scria: „Lectorul ne expunea această ştiinţă verbal, fără însemnări, căutînd adesea să provoace sau obiecţiile noastre sau dorinţa de a începe discuţii. Ne stimula atunci, punînd pe unul să dovedească celuilalt justeţea punctului său de vedere în chestiunea dată. Astfel lecţiile noastre aveau un caracter foarte viu, interesant... Toţi eram mulţumiţi de aceste lecţii şi veşnic admiram inteligenţa lectorului nostru".

Subliniind însemnătatea muncii teoretice Lenin considera că este în acelaşi timp necesar de a o împleti cu activitatea practică-organizatorică. El a pus în faţa marxiştilor ruşi sarcina de a trece de la propaganda în cercuri restrînse de muncitori la agitaţia politică de masă pentru a pune capăt rupturii care exista între activitatea marxiştilor şi mişcarea muncitorească. Învăţătura leninistă despre necesitatea îmbinării teoriei cu practica, a aplicării celor învăţate din cărţi în viaţa de toate zilele are o mare însemnătate în perioada luptei pentru construirea societăţii socialiste. Partidul nostru îndeamnă pe oamenii muncii, tineretul, să studieze cu profunzime geniala învăţătură marxist-leninistă şi să folosească cele învăţate în lupta pentru obţinerea unor succese cît mai mari pe drumul făuririi vieţii noi.

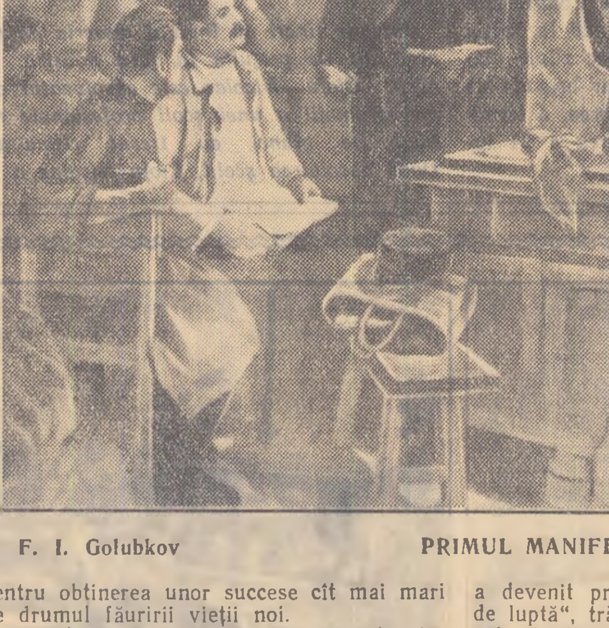

F. I. Golubkov PRIMUL MANIFEST

Primul pas practic în Rusia pe calea indicată de Lenin a fost făcut la sfîrşitul anului 1894, cu prilejul evenimentelor de la uzina „Semiannicov". Din cauza întîrzierii sistematice a plăţii salariilor, muncitorii au declarat grevă. Deşi revendicarea lor a fost satisfăcută, un număr de muncitori au fost arestaţi şi expulzaţi din Petersburg.

Ca o ripostă la cele întîmplate, Lenin scrise cu participarea lui Babuşchin un manifest care fu apoi transcris de mînă şi răspîndit în fabrică. Acesta a fost primul manifest agitatoric al marxiştilor din Petersburg. În cursul anului 1895 au loc numeroase greve conduse de marxişti şi cu ocazia cărora au fost scoase manifeste agitatorice. Marxiştii din Petersburg nu se rezumau la scrierea de manifeste, ci desfăşurau totodată agitaţia politică nemijlocit în rîndurile muncitorilor din fabrici şi uzine. În acest fel se înfăptuia cotitura istorică de la propaganda în cercuri restrînse de muncitori înaintaţi la agitaţia politică în masa oamenilor muncii.

Ca rezultat al activităţii revoluţionare a marxiştilor conduşi de Lenin izbucneau din ce în ce mai des greve în fabricile din Petersburg. În timp ce mişcarea muncitorească creştea impetuos, activitatea social democraţiei ruse era fărămiţată. Se simţea nevoia unui partid centralizat care să asigure conducerea mişcării în plină dezvoltare. Activitatea teoretică şi practică organizatorică depusă de marxiştii ruşi în frunte cu Lenin crease premizele pentru făurirea unei organizaţii centralizate în Petersburg.

În toamna anului 1895, Lenin uneşte cele 20 de cercuri marxiste din Petersburg făurind „Uniunea de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare".

Sarcina unirii socialismului cu mişcarea muncitorească, sarcina trecerii la o largă agitaţie politică de masă, care în preajma creării „Uniunii de luptă" era îndeplinită sporadic, nesistematic, a devenit preocuparea centrală a „Uniunii de luptă", trăsătura caracteristică a întregii sale activităţi.

„Uniunea de luptă" era strîns legată de mişcarea muncitorească de masă. Lenin urmărea sistematic situaţia din fabrici şi uzine, strîngea material cu privire la situaţia muncitorilor, organiza şi conducea numeroase greve.

Sub conducerea „Uniunii de luptă" izbucni în noiembrie 1895 greva ţesătorilor de la fabrica textilă „Tornton", care aparţinea capitalului englez. Lenin scrise un manifest în care reda în mod viu fapte din viaţa grea a muncitorilor, demasca maşinaţiile administraţiei şi chema pe muncitori să sprijine greva ţesătorilor. Manifestul avu o influenţă hotărîtoare în rîndurile muncitorilor. Greva s-a terminat cu victoria lor.

La sfîrşitul anului 1895 mişcarea grevistă se înteţi. Avură loc puternice greve în mai multe fabrici. „Uniunea de luptă" a scos peste 70 de manifeste care oglindeau situaţia muncitorilor şi demascau rînduielile capitaliste.

„Uniunea de luptă" unea lupta muncitorilor pentru revendicări economice cu lupta politică împotriva ţarismului, educa pe muncitori în spiritul sarcinilor politice. Ea explica muncitorilor situaţia din ţară, dezvăluia în faţa muncitorilor pe adevăraţii vinovaţi de situaţia lor mizeră şi îi chema să se unească şi să pornească lupta pentru răsturnarea ţarismului şi a burgheziei.

„Uniunea de luptă" este socotită primul germene serios al partidului revoluţionar al proletariatului tocmai pentru conţinutul activităţii sale, pentru faptul că era prima organizaţie care exista şi îşi desfăşura activitatea într--o strînsă legătură cu mişcarea muncitorească de masă, tocmai pentru că ea, pentru prima dată, a trecut în mod sistematic la agitaţia politică de masă, la unirea socialismului cu mişcarea muncitorească. Acest fapt trebuia să dea şi a dat naştere mişcării revoluţionare condusă de partid, mişcare conştientă şi organizată, a cărei forţă nu cunoaşte obstacole de netrecut.

„Uniunea de luptă" a fost primul germene serios al partidului marxist revoluţionar nu numai prin caracterul, scopul şi mijloacele activităţii sale, dar şi prin aceea că era organizată pe principiile centralismului şi disciplinei severe. Structura sa organizatorică a asigurat „Uniunii de luptă" o strînsă legătură cu masele, o mare elasticitate şi totodată conspirativitatea necesară în condiţiile ilegalităţii.

„Uniunea de luptă" nu şi-a rezumat activitatea numai în Petersburg. Lenin o considera drept baza pentru unirea tuturor organizaţiilor marxiste din Rusia într-un singur partid. „Uniunea de luptă" a stabilit legături cu organizaţiile social-democrate dintr-o serie de oraşe ale Rusiei şi a influenţat activitatea acestora. „Uniunea de luptă" a constituit centrul marxist teoretico-ideologic şi organizatoric din ţară, centrul spre care îşi îndreptau privirile social democraţii revoluţionari din Rusia. În vederea extinderii şi consolidării legăturilor „Uniunii de luptă" cu celelalte organizaţii marxiste din Rusia, Lenin socoti necesară scoaterea unui ziar care să formuleze sarcinile imediate şi scopurile finale ale mişcării muncitoreşti, să unească pe platforma marxistă întreaga activitate revoluţionară din Rusia. Dar primul număr al ziarului intitulat „Rabocee Delo", pe care Lenin îl pregătise intens, n-a putut să apară.

Creşterea activităţii revoluţionare puse pe gînduri poliţia. În rapoartele informative ale acesteia către guvernul ţarist în anii 1895—1896 se semnala cu îngrijorare că la adunările muncitorilor au apărut oameni care „instigă direct pe muncitori împotriva orînduirii de stat şi sociale existente, îi îndrumă la organizarea grevelor ca spre un adevărat mijloc pentru îmbunătăţirea existenţei muncitorilor şi la necesitatea înfăptuirii revoluţiei".

Guvernul ţarist supraveghea activitatea revoluţionară a lui Lenin, deoarece vedea în el un duşman foarte primejdios. În noaptea de 9 decembrie 1895 „Uniunea de luptă" primi o lovitură dureroasă. O mare parte din membri în frunte cu conducătorul ei, Lenin, au fost arestaţi.

Cu toate acestea „Uniunea de luptă"/continua să conducă lupta proletariatului. În 1896 ea a organizat mari greve ale textiliştilor şi metalurgiştilor care s-au întins şi în Moscova şi în alte oraşe ale ţării. Lenin continua din închisoare să aibă legături cu membrii „Uniunii de luptă", rămaşi nearestaţi şi să le îndrumeze activitatea.

Experienţa revoluţionară a „Uniunii de luptă" a constituit baza pe care s-a sprijinit Lenin în lupta pentru crearea partidului marxist. Mai tîrziu, în 1897, fiind în exil, în Siberia, Lenin scrise broşura „Sarcinile social-democraţilor ruşi" în care generalizează experienţa „Uniunii de luptă" şi pe baza acestei experienţe fixă sarcinile social democraţilor, chemîndu-i să construiască partidul revoluţionar după modelul strălucit al „Uniunii de luptă". Lenin a dezvoltat ulterior principiile ideologice şi organizatorice care au stat la baza activităţii „Uniunii de luptă", a zdrobit curentele oportuniste care s-au ivit apoi în mişcarea muncitorească creînd o învăţătură închegată despre partid ca organizaţie conducătoare a proletariatului fără de care nu este posibilă cucerirea puterii politice, menţinerea şi consolidarea ei. Această învăţătură şi-a găsit întruchiparea vie în partidul marxist de tip nou făurit de Lenin la Congresul al II-lea în 1903.

Partidul marxist făurit de Lenin a organizat clasa muncitoare şi i-a luminat conştiinţa, a organizat alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi a dus oamenii muncii la victoria de importanţă istorică mondială din octombrie 1917. Sub conducerea Partidului Comunist oamenii muncii din Uniunea Sovietică au construit socialismul, au obţinut epocala victorie în Marele Război de Apărare a Patriei, au pornit cu hotărîre pe drumul trecerii treptate la comunism. Astăzi, după 60 de ani de la crearea „Uniunii de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare" din Petersburg, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — gloria, onoarea şi conştiinţa epocii noastre — luminează calea oamenilor muncii din întreaga lume în lupta pentru destinderea încordării internaţionale şi apărarea păcii, în lupta pentru democraţie şi socialism.

Activitatea plină de abnegaţie a „Uniunii de luptă", a marelui Lenin, a muncitorilor revoluţionari, constituie o pildă de slujire eroică a clasei muncitoare, de fidelitate faţă de marxism şi de credinţă nestrămutată în cauza socialismului.

MIRCEA RADIAN

Luna prieteniei ROMINO-SOVIETICE

Igor Oistrach — un tînăr virtuos al viorii

A. Gherţovici

profesor la Conservatorul „Ciprian Porumbescu" din Bucureşti

Aş dori să încep aceste rînduri despre concertele lui Igor Oistrach de la piesa „Torcătoarea" de Ysaye pe care el a cîntat-o la recitalul dat în cinstea tinerilor din Capitala noastră. O ascultam cu toţii pentru prima oară şi este şi o piesă care ar fi putut prezenta pentru ascultători oarecare dificultăţi de apreciere la prima audiţie din cauza anumitor îndrăzneli în conducerea liniei melodice şi în armonie. Piesele în prima audiţie de natura pieselor lui Ysaye, violonist şi compozitor belgian, sînt convingătoare numai în cazul cînd arta interpretului reuşeşte să clarifice şi să redea prin execuţie linia generală a construcţiei, urmărind cu atenţie toate sinuozităţile gîndirii muzicale ale piesei respective. Altfel interesul şi emoţia publicului ascultător scad în mod inevitabil. Or, tocmai cu acest prilej, am putut aprecia arta deosebit de complexă a tînărului virtuos, care s-a vădit cu acest prilej un adevărat poet al viorii. Piesa, cu un caracter evident programatic, se desfăşoară ca o muzică diversă şi puternic colorată. Tînărul violonist a scos în evidenţă cu putere patetismul, caracterul uneori tragic al cantilenei. In încheierea piesei întreaga desfăşurare sonoră s-a prelins pe un fir melodic subţire ca un fir de mătase, fiind realizată prin alunecări de pasaje foarte rapide pe toate registrele instrumentului pe care arcuşul le urmărea cu atîta sensibilitate şi uşurinţă încît îţi dădea imaginea unei curgeri nesfîrşite şi netulburate ca aceea a firului de tort învăluite în regretele reminiscenţelor evocate de piesă...

Acei care cunosc mai îndeaproape dificultatea rezolvării tehnice a unor asemenea pasaje rapide cu sonorităţile scăzute, au putut aprecia reuşita felului în care I. Oistrach a rezolvat această problemă tehnică, depăşind-o şi dîndu-i semnificaţii artistice.

Acelaşi lucru se poate spune despre finalul Fanteziei lui Schumann, în care pregnanţa şi precizia săriturilor arcuşului pe coarde, în „piano", nu erau o deşartă demonstraţie de abilitate, ci au contribuit la crearea unei tensiuni emoţionante tocmai prin trepidaţia persistentă a regularităţii ritmice, dînd o încheiere dramatică unei piese a cărei execuţie, tocmai din cauza deficienţelor tehnice, poate aluneca uşor pe panta unei tehnicităţi searbăde.

Am insistat de la început asupra acestor două din multiplele aspecte ale cîntului lui I. Oistrach, deoarece mi se par tipice pentru felul în care mijloacele înalte tehnice au fost puse în slujba expresiei îmbogăţind-o, fără a forţa admiraţia pentru dificultatea înfrîntă ca atare...

Nu ştiu ce gîndea fiecare ascultător în sinea lui, ce imagini i-a trezit interpretarea artistului, dar am constatat cu deosebită emoţie, acea stare de atenţie încordată a tuturor celor prezenţi, în a urmări desfăşurarea minunatului discurs muzical. Mi s-a dovedit astfel că puterea de a captiva şi emoţiona, proprie artiştilor autentici, este însuşirea cea mai de seamă a lui Igor Oistrach.

★

Nu ne putem opri asupra tuturor pieselor pe care I. Oistrach le-a interpretat în concertele şi recitalurile date la noi şi ar fi nejust să vorbim în mod fugitiv despre cele ce am auzit. Dar aş vrea să scot în relief o latură a interpretării sale şi anume diversitatea expresiei în piesele şi episoadele cantabile. Mă refer de pildă la interpretarea dată primei părţi din Sonata în sol minor de Bach şi Sicilienei (partea a III-a) din aceeaşi sonată. Caracterul primei părţi este acela de improvizaţie (asemănător cu al multor preludii de orgă ale aceluiaşi compozitor). In cadrul ei, dificultatea constă în a nu aluneca în emfază grandilocventă, greşeală în care cad cu uşurinţă unii interpreţi furaţi de bogăţia armoniilor şi ornamentelor care îi derutează. In interpretarea lui Oistrach, detaliile construcţiei muzicale au fost reliefate cu o deosebită variaţie de nuanţe şi opoziţii de sonorităţi, care însă, toate, au contribuit în mod organic la reliefarea liniei conducătoare, a unei creşteri continue, convingătoare mai ales prin simplitatea mijloacelor tehnice utilizate. Acelaşi lucru îl putem spune despre interpretarea Concertului dublu de Bach, executat împreună cu valorosul nostru violonist Ion Voicu şi unde s-a vădit că mijloacele înalte tehnice ale celor doi violonişti puse în slujba unei piese de valoare, o slujesc în mod deosebit de convingător.

In contrast cu Adagio din Sonata de Bach, modul de realizare al Sicilienei, din aceeaşi Sonată, a fost cu totul diferit. Caracterul visător, elegiac şi intim al piesei, care evocă un dialog între un fagot şi două oboe, cere cadrul unei nuanţe unice generale, gravitînd în jurul lui „mezzo-voce". In aceste condiţii dificultatea care se prezintă interpretului este de a realiza contraste, diversităţi sonore, prin dozarea foarte minuţioasă a unei mari varietăţi de nuanţe în cadrul culorii generale dominante. Acest lucru este deosebit de dificil cu atît mai mult cu cît limitele scării de nuanţe ale viorii sînt reduse prin însăşi construcţia ei. Ori, severitatea pe care şi-a impus-o în a nu depăşi limitele cerute de caracterul piesei şi în acelaşi timp uşurinţa şi fireasca desfăşurare a cîntecului, expunerea convingătoare, delicateţea nuanţării şi a diferenţierii ei, au constituit mijloacele prin care I. Oistrach a redat această minunată muzică a marelui Bach. Ea ne-a amintit spusele Anei Magdalena Bach despre improvizaţiile soţului ei: „...el cînta atît de uşor, încît nu tulbura niciodată somnul copiilor noştri, ci le făurea doar vise mai frumoase.. "

Deosebita supleţe a sunetului a apărut cu deosebire în recitativul Sonatei de Franck, în episoadele cantabile din Chausson şi Ysaye precum şi în Concertul de Beethoven. Felul în care virtuozitatea slujeşte fraza muzicală l-am văzut în interpretarea Concertului lui Ceaicovski şi Simfoniei spaniole de Lalo, în care pasajele rapide, fie cele legate sau spiccatto erau minuţios nuanţate, aveau un profil bine conturat şi se integrau în interpretare ca element structural al construcţiei muzicale. Dar cum cîntă acest violonist la instrumentul său trebuie şi auzit şi văzut, e mai greu de descris.

Asemenea pasaje ca cele despre care e vorba mai sus constituie, ca şi cele din Sonata a III-a de Ysaye (şi altele de felul acesta) episoade de multe ori penibile pentru mulţi violonişti. In timpul execuţiei lor toată lumea stă cu sufletul la gură să nu se întîmple ceva şi apoi răsuflă uşurată că s-a petrecut cu bine acest moment periculos.

Pentru a reuşi să relevezi substanţa muzicală în aceste condiţii dificile tehnice se cere asimilarea şi stăpînirea unor mijloace înalte artistice, o capacitate de înţelegere muzicală deosebită, fapte pentru care îl putem considera pe Igor Oistrach un mare artist.

★

Răspunzînd entuziasmului legitim al ascultătorilor, Igor Oistrach a prezentat un număr impresionant de suplimente atît prin numărul lor (4—5 la fiecare concert), dar mai ales prin virtuozitatea desfăşurată în execuţia lor (Brahms, Wieniawski, Schubert, Debussy etc.). Un exemplu caracteristic a fost acela al studiului în terţe de Scriabin, piesă pe care foarte puţini violonişti o execută. Iosif Szigheti, autorul transcripţiei, arăta că studiul acesta are dificultăţi asemănătoare cu cel al lui Chopin pentru care pianistul L. Godovsky a studiat 17 ani. Evident, în acest caz, noi ne punem întrebarea: cum a fost posibil ca un tînăr virtuos care a început să studieze acum 13—14 ani şi care concertează de 5—6 ani să reuşească să asimileze şi să prezinte un repertoriu atît de bogat şi divers?

Nu numai munca foarte intensă a dus la această realizare şi nici numai talentul. O intensă gîndire şi reflexiune muzicală, o informare bogată, au clarificat şi cristalizat interpretarea unui program atît de bogat, executat într-un răstimp atît de scurt. Aici desigur trebuie să ne gîndim la maeştrii lui I. Oistrach, la profesorul Stolearski şi la David Oistrach, care l-au educat şi format.

Capacitatea remarcabilă de înţelegere şi gîndire muzicală, slujite de mijloacele de expresie şi tehnice, mă îndreptăţesc să afirm că Igor Oistrach, dezvoltîndu-se mai departe pe linia aceasta, va reuşi în anii viitori să se afirme şi să se impună ca unul dintre marii violonişti contemporani.

Delegaţia petroliştilor sovietici a părăsit Capitala

Luni dimineaţa a părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie, delegaţia de activişti sindicali, tehnicieni şi muncitori din industria petroliferă a Uniunii Sovietice condusă de Dadaş Ahundov, preşedintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria petroliferă din U.R.S.S., care ne-a vizitat ţara la invitaţia C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria de petrol, chimie şi gaz metan.

Pe aeroportul Băneasa, oaspeţii sovietici au fost salutaţi la plecare de tovarăşii: Liuba Chişinevschi, secretar al C.C.S., Ion Dobre, preşedintele C. C. al Sindicatului muncitorilor din industria de petrol, chimie şi gaz metan, I. Frăţilă, secretar al C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria de petrol, chimie şi gaz metan, precum şi de numeroşi activişti sindicali.

A fost de faţă V. I. Barahnin, prim secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

(Agerpres)

Simpozion organizat în cinstea aniversării Comsomolului

In cadrul manifestărilor prilejuite de Luna prieteniei romîno-sovietice, duminică seara a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. un simpozion organizat de Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. în colaborare cu Comitetul orăşenesc Bucureşti U.T.M., în cinstea celei de a 37-a aniversări de la constituirea Comsomolului.

Au participat numeroşi tineri şi utemişti, fruntaşi ai producţiei, elevi, studenţi. Din partea Comitetului Central al U.T.M. a luat cuvîntul Dumitru Bejan, care a făcut un scurt istoric al luptei Comsomolului pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Toma Marinescu, prim secretar al Comitetului raional U.T.M. Stalin, a vorbit despre munca tineretului sovietic din fabrici, uzine şi de pe ogoare, iar Paul Popescu-Neveanu, prorector la Universitatea „C. I. Parhon" din Bucureşti, a expus unele aspecte din viaţa tinerilor studenţi sovietici.

A urmat un program artistic.

Serbare a prieteniei

O frumoasă serbare populară a prieteniei romîno-sovietice s-a desfăşurat duminică în parcul oraşului Roman. Intr-o atmosferă însufleţită s-au întîlnit aici muncitori, tehnicieni, funcţionari de la I.M.S. Roman, de la fabrica de zahăr „Ilie Pintilie", de la întreprinderea de prefabricate, de la fabrica de cărămizi, ţărani muncitori din comunele şi satele învecinate. Participanţii au ascultat cu interes conferinţa ţinută de preşedintele consiliului raional A.R.L.U.S. Roman, N. Hanganu, cu tema: „U.R.S.S. în fruntea luptei pentru continua destindere a încordării internaţionale". Echipe artistice ale U.R.C.C. Roman, Sindicatului muncitorilor din comerţ şi cooperaţie din Roman, Căminului cultural din Săbăoani etc. au prezentat frumoase programe.

Sport

Campionatul categoriei A la fotbal

Etapa de duminică a campionatului categoriei A la fotbal s-a încheiat cu rezultate normale. Din această cauză situaţia pe primele trei locuri ale clasamentului a rămas neschimbată. Victorii deosebit de preţioase în deplasare au realizat Flacăra Ploeşti şi Dinamo Bucureşti. Ploeştenii au făcut faţă cu succes jocului greu pe care-l aveau de susţinut la Oraşul Stalin cu echipa locală Dinamo. Apărarea echipei Flacăra în formă excelentă nu a putut fi depăşită de linia atacului dinamovist în ciuda presiunii exercitate. Golul victoriei a fost înscris în repriza a doua de Pereţ, cu capul, la o lovitură de colţ.

Echipa Dinamo Bucureşti a cucerit două puncte învingînd în deplasare pe Locomotiva Tg. Mureş cu 2—1 (2—1), iar Progresul Bucureşti a cîştigat tot la limită în faţa Flamurei Roşii Arad cu 1—0 (1—0).

Celelalte meciuri au luat sfîrşit cu următoarele rezultate: Minerul Petroşani—Ştiinţa Cluj 1—1 (1—1); Ştiinţa Timişoara—Locomotiva Constanţa 3—0 (2—0); C.C.A.—Avîntul Reghin 7—1 (1—0).

In clasament continuă să conducă Dinamo Bucureşti cu 31 puncte, urmată de Flacăra Ploeşti cu 27 puncte şi Progresul Bucureşti cu 25 puncte, ultimele avînd însă cîte un joc mai puţin.

Finala celor mai buni crosişti

Timpul neprielnic al dimineţii de duminică n-a stînjenit cîtuşi de puţin întrecerea entuziaştilor crosişti din ţara noastră care şi-au disputat întîietatea pe echipe.

Aşa cum era de aşteptat de altfel, întrecerea lor a constituit nu numai un interesant spectacol, dar şi un bun prilej de afirmare a posibilităţilor tinerilor noştri crosişti începători. Se cuvine să remarcăm în primul rînd comportarea reprezentanţilor regiunii Piteşti care au lăsat o frumoasă impresie. De altfel, cel mai concludent lucru este faptul că în întrecerea finală reprezentativele de junioare, juniori şi senioare a regiunii Piteşti au ocupat locurile I. Trei victorii din patru posibile — iată un mare succes al regiunii Piteşti.

Iată acum echipele clasate pe primele trei locuri: Junioare: 1. Recolta Boţeşti (reg. Piteşti); 2. R.A.M.; 3. Baia Mare, juniori: 1. Şc. medie de 10 ani Rîmnicu Vîlcea (reg. Piteşti); 2. Reg. Stalin; 3. Reg. Oradea, senioare: 1. Voinţa Rîmnicu Vîlcea (reg. Piteşti): 2. Reg. Stalin; 3. R.A.M. seniori: 1. Dinamo Or. Stalin; 2. Arad; 3. Suceava.

In fotografie: Un aspect de la desfăşurarea probelor pe echipe ale crosului „7 Noiembrie".

Ştafeta prieteniei

Peste cîteva zile tineretul sovietic va primi mesajul de prietenie al tineretului patriei noastre. Ştafeta purtătoare a acestui tradiţional mesaj se află acum în drum spre graniţa Uniunii Sovietice.

Duminică în centrele fiecărei regiuni a ţării noastre au sosit ştafetele raioanelor respective. Momentul acesta a fost un moment solemn — un nou prilej de a manifesta prietenia şi dragostea pe care o nutreşte tineretul patriei noastre faţă de tineretul sovietic.

In Reşiţa, la sosirea ştafetei a avut loc un însufleţit miting. Cu acest prilej alături de tineretul „Cetăţii de Foc" numeroşi oameni ai muncii şi-au manifestat călduros dragostea lor faţă de marea Uniune Sovietică.

Peste tot locul pe unde trec, sportivii purtători ai ştafetei prieteniei sînt întîmpinaţi cu un deosebit entuziasm.

Cei mai buni gimnaşti

Maestra sportului Elena Leuştean (Ştiinţa I.C.F.) şi maestrul sportului Andrei Kerekeş (Metalul) s-au dovedit a fi cei mai buni gimnaşti ai ţării noastre. Ei au cucerit titlul suprem de campion absolut al R.P.R. pe anul 1955.

Atît în proba feminină, cît şi în cea masculină, disputa pentru primul loc a fost deosebit de aprigă. Campionul s-a hotărît de-abia după disputarea tuturor probelor. Cu şanse aproape egale au luptat pentru cucerirea primului loc în probele feminine: E. Mărgărit, A. Ticu ca şi Teofilia Băiaşu clasate în ordine la numai cîteva puncte de învingătoare.

Fr. Orendi şi Mihai Botez s-au clasat în ordine, de asemenea la mică diferenţă de învingătorul întrecerilor masculine.

Tenis de masă

Duminică a început la Viena un mare concurs internaţional de tenis de masă la care iau parte cei mai buni jucători din Anglia, Franţa, R.P.F. Iugoslavia, R. F. Germană, R. Cehoslovacă, R.P.R. şi Austria.

In turneul feminin, reprezentantele noastre au înregistrat victorii însemnate. Angelica Rozeanu a dispus de Madrilski (Austria) şi Fiedler (R. F. Germană) cu acelaşi scor 3—0, iar Ella Zeller a întrecut pe Schultz (R.F. Germană) şi Rougagneu (Franţa) cu 3—0. După cîte se pare, lupta pentru calificarea în finala competiţiei urmează să se dea între Angelica Rozeanu, Diana Rowe, Linda Wertl, Rosalinde Rowe, Ella Zeller şi Trude Pritzi.

Au luat sfîrşit întrecerile Spartachiadei satelor

Orice spectator care a asistat la întrecerile finale ale Spartachiadei de toamnă a satelor — pe Stadionul Tineretului din Capitală, sau pe stadioanele din Constanţa, Iaşi şi alte oraşe, a putut constata un lucru care i-a umplut inima de mîndrie. Sportul pătrunde din ce în ce mai adînc chiar şi în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării noastre. Aceasta o dovedeşte numărul mare de participanţi ca şi pregătirea tehnică a sportivilor care s-au întrecut în concursurile finale ale spartachiadei de toamnă a satelor. Un număr mare de atleţi fruntaşi ai ţării noastre s-au evidenţiat în diferite competiţii sportive săteşti. Astăzi însă, numărul lor este mai mare.

E de ajuns să amintim de rezultatele bune obţinute de atleţii din satele regiunii Bucureşti. Aşa, de pildă, Alexandru Bonţoi a sărit înălţimea de 1,50 m., Petra Popa pe distanţa de 100 m. a înregistrat timpul de 15,3 secunde, Ion Popescu a aruncat greutatea la 10,30 m. Îmbucurătoare sînt succesele obţinute şi în celelalte regiuni. Gherghina Crăciun din regiunea Constanţa a ocupat locul întîi la proba de 400 m. cu timpul de 76 sec.

Acestea sînt numai cîteva din sutele de nume noi care au apărut promiţător în atletism, cu ocazia Spartachiadei de toamnă a satelor.

PE SCURT

ATLETISM. — In cadrul unui concurs atletic desfăşurat sîmbătă în localitatea Celakovice de lîngă Praga, renumitul fondist Emil Zatopek a stabilit un nou record mondial pe distanţa de 25 km. cu timpul de 1h16'36" 4/10. Vechiul record mondial deţinut de alergătorul sovietic Albert Ivanov era de 1h17'34". De asemenea Zatopek şi-a ameliorat recordul mondial pe distanţa de 15 mile realizînd timpul de 1h14'01".

Cu prilejul aceluiaşi concurs, Jiri Skobla a aruncat greutatea la 17,45 m. reuşind astfel cea mai bună performanţă europeană a anului.

FOTBAL. — Pe stadionul Prater din Viena, în faţa a 60.000 de spectatori s-a disputat duminică cea de a 7-a întîlnire dintre reprezentativele de fotbal ale Austriei şi Iugoslaviei.

După un joc de bun nivel tehnic, în care ambele echipe au avut perioade de dominare, austriecii au cîştigat cu scorul de 2—1 (1—1). Au marcat Grohs şi Hanappi pentru gazde şi Milutinovici pentru echipa iugoslavă.

ŞAH. — La 30 octombrie, în sala de concerte a Casei Centrale a Armatei Sovietice s-a desfăşurat ultima rundă din cadrul turneului internaţional feminin de şah.

După cum s-a anunţat, înaintea ultimei runde, şahistele sovietice Larisa Volpert şi Olga Rubţova aveau cîte 14 puncte, astfel că pentru fiecare din ele ultima partidă era decisivă. Volpert a jucat cu şahista argentiniană Bodo de Moscini, dar a ales o variantă foarte complicată şi în cele din urmă a trebuit să accepte remiza. In schimb Olga Rubţova, deşi a avut de susţinut o partidă mai grea împotriva şahistei bulgare Ivanova, a jucat cu multă energie şi foarte inspirată, obţinînd o strălucită victorie şi cu aceasta locul întîi în turneu. Celelalte partide s-au terminat cu următoarele rezultate: Keller (R.D. Germană) — Gurfinkel (U.R.S.S.) 1—0; Nedelcovici (Iugoslavia) —Gresser (S.U.A.) 1—0; Ignatieva (U.R.S.S.) — Holuj (R.P. Polonă) 1-0; Stevenson (S.U.A.) — Sucha (R. Cehoslovacă) 1—0; Heemsker (Olanda) —Borisenko (U.R.S.S.). ½—½.

Şahista sovietică Olga Rubţova, cîştigătoarea turneului, a totalizat 15 puncte din 19 posibile. Pe locul doi s-a clasat Larisa Volpert (U.R.S.S.) cu 14½ puncte iar pe locul trei Keller (R. D. Germană) 14 puncte.

CICLISM. — Duminică a început tradiţionala competiţie ciclistă „Cupa 7 Noiembrie", întrecere cu care se încheie sezonul ciclist pe şosea. Prima etapă disputată pe traseul Bucureşti—Giurgiu şi retur (112 km.), s-a terminat cu victoria alergătorului Ion Constantinescu (CCA). El a parcurs distanţa în 3h02'10", realizînd o medie orară de 36,930 km. In acelaşi timp au sosit C. Datcu, Şt. Poreceanu, D. Tupa, G. Şerban, N. Pelcaru şi I. Vasile, toţi de la CCA.

LA ŞCOALA EROISMULUI

Pe marginea operelor în două volume ale lui N. Ostrovski

Deschid unul din volumele operelor lui N. Ostrovski apărute de curînd în Editura Tineretului. Iată, pe coperta interioară a cărţii este desenată o sabie, o armă căzăcească de nădejde. Cînd am privit volumele lui A. Gaidar, am văzut şi acolo un desen înfăţişînd un porthart aşezat alături de un mănunchi de flori de cîmp. Cred, vreau să cred că pictorii nu au desenat acestea pe hîrtie întîmplător, ca un ornament oarecare. Nu. Desenele acestea evocă o anume atmosferă specifică; parcă autorul mi-ar spune: „Nu te speria prietene, nu e ceea ce crezi, nu mi-am schimbat meseria, tot luptător sînt. Mă întorc îndată, îmi iau armele şi plec iarăşi în prima linie". Intr-adevăr, desenul de pe coperta interioară a operelor lui Ostrovski, aruncă în primul rînd o lumină fără echivoc asupra caracterului operei literare ca şi a scriitorului; e vorba aici nu de un om care şi-a făcut din scris o carieră, ci e vorba de un om care, nemaiputînd să lupte cu puşca şi sabia, luptă cu cuvîntul scris. Şi în mîinile lui acest cuvînt nu e cu nimic mai puţin năprasnic decît ori ce sabie sau puşcă, e o armă de temut pentru duşmani.

S-a discutat mult pe marginea faptului că literatura nu este pedagogie. De bună seamă că aşa este dar, folosind alte mijloace decît pedagogia, literatura, literatura bună ne învaţă totuşi cum să trăim. Tocmai de aceea se socoteşte pe bună dreptate opera lui Ostrovski drept un adevărat manual de viaţă. Cred că nu se poate spune despre un tînăr că a păşit cu adevărat în majoratul moral şi cetăţenesc pînă a nu fi citit „Aşa s-a călit oţelul" şi întreaga operă a lui N. Ostrovski. Aceasta tocmai fiindcă fiecare rînd al operei lui răspunde marilor întrebări care frămîntă firesc pe orice tînăr cinstit: Cum să trăiesc? Către ce ţel să mă îndrept acum cînd nu mai sînt copil, cînd răspund eu însumi pentru fiecare din faptele mele ca şi pentru întreaga mea viaţă?

Ar fi greşit să se afirme că nu există mai multe răspunsuri la îndemînă pentru asemenea întrebări. Burghezia şi agenţii ei „artistici" s-au grăbit să dea asemenea răspunsuri, să facă din tineri fii adoptivi ai ideologiei ei antiumane. Răspunsuri variate, în culori ţipătoare, incapabile să ascundă caracterul găunos şi purulenţa lor interioară, fie că îndeamnă la „aventuri, glorie şi bani" în Legiunea străină, fie că închină osanale peripeţiilor spargerii de case de fier în metropolă după reţeta filmelor cu bandiţi şi cowboy. Pe vremuri circula şi în ţara noastră o cărticică intitulată nici mai mult nici mai puţin „Arta de a reuşi în viaţă", „lucrare" care cuprindea „6 mijloace pentru a cîştiga simpatia oamenilor, 9 mijloace pentru a-i aduce pe alţii să gîndească la fel cu Dv., 12 mijloace de a-i... etc. etc.", care începea cu descrierea „celei mai senzaţionale vînători de oameni ce s-a pomenit în New York" şi se sfîrşea cu metode de cucerire a femeilor, recomandînd pe parcurs drept principale arme în viaţă: linguşirea, inducerea în eroare, resemnarea în faţa nedreptăţilor. Acestea nu erau manuale de viaţă, erau manuale de pregătire a noi şi noi promoţii de iloţi, robiţi nu atît de puterea stăpînilor lor, cît de otrava educaţiei pe care aceştia le-au strecurat-o în sînge.

„Aşa s-a călit oţelul", ca şi tot ceea ce a scris N. Ostrovski, este un manual de viaţă fiindcă învaţă pe tineri cum să trăiască în chip nou, măreţ. Garanţia că lucrurile stau într-adevăr aşa este viaţa autorului ei, o viaţă eroică ce se confundă în esenţă cu aceea a lui Pavel Korceaghin. In „Raportul meu cu privire la creaţie" aflat în volumul II al Operelor, Ostrovski neagă că romanul lui ar fi un document autobiografic. **„Romanul meu, spune el, este în primul rînd o operă de artă şi scriindu-l m-am folosit de dreptul de a născoci... E un roman şi nicidecum biografia, să zicem a comsomolistului Ostrovski".** Şi totuşi, nu multe cărţi s-au scris în lume care să aibă asemenea rădăcini în viaţă. În adevăr „Aşa s-a călit oţelul" nu este în întregime povestea vieţii fochistului-activistului-scriitor Nikolai Ostrovski, ea este însăşi povestea unei întregi generaţii de comsomolişti, fii ai Revoluţiei din Octombrie, luptători pentru socialism — şi în aceasta rezidă forţa ei. Faptul că Ostrovski n-a dovedit mai puţină tărie şi bărbăţie în luptă decît eroul său Pavel Korceaghin, îi conferă o autoritate morală uriaşă care nu poate fi despărţită de valoarea literară şi educativă a operelor sale. Ostrovski înţelegea aceasta şi căuta să sugereze tinerilor săi cititori ideea că nu el este eroul propriu-zis al romanului, ci un luptător oarecare, din miile de eroi care au trăit şi au luptat asemenea lui. Cu umor răspunde el întrebării unei cititoare: **„...Korceaghin a existat şi există. Şi această scrisoare o scriu chiar din camera lui. Sînt în vizită la el. Pavluşka Korceaghin e prietenul meu şi tovarăşul meu de arme. Iată de ce am putut să-l descriu cu atîta căldură. In momentul de faţă el stă culcat în faţa mea zîmbind şi plin de voie bună".**

Pilda lui Ostrovski ca om şi ca scriitor este atît de puternică încît descumpăneşte pe mulţi dintre duşmanii cei mai aprigi ai socialismului. Deşi faptele vieţii sale, ca şi ale eroilor săi ating o înălţime simbolică, fiind de neconceput pentru oameni crescuţi în spiritul ideologiei burgheze, aceştia nu îndrăznesc să le conteste veridicitatea, sînt siliţi să se plece în faţa acestui mare om. Trădătorul André Gide scria într-o carte plină de calomnii la adresa Uniunii Sovietice că Ostrovski este un „sfînt". Dar André Gide nu a fost înfrînt numai ca om ci şi ca scriitor. El, autorul lui Lafcadio, partizanul liberului arbitru, tînărul monstru care ucide un om numai pentru a-şi demonstra sie însuşi că e liber de orice „convenienţe sociale", el, autorul eroilor care socotesc drept supremă virtute aceea de a fi imorali şi distrug prin purtarea lor pe cei care le-au salvat viaţa, tocmai el a trebuit să-şi plece capul şi să capituleze în faţa stegarului unei morale noi, morala comunistă.

Intr-o scrisoare adresată unei prietene la sfîrşitul anului 1932, Ostrovski îi vorbeşte despre apariţia romanului său într-o revistă şi apoi în volum. In 1934 îi scrie aceleiaşi prietene despre ediţia a II-a care va apare în 130.000 exemplare. Intr-o scrisoare din 1936 el anunţă că romanul se traduce în limbile olandeză, cehă, bulgară, greacă, franceză, engleză şi probabilitatea de a apare în Norvegia, Suedia şi Danemarca, apoi anunţă că apare în Japonia şi S.U.A., iar într-o convorbire din 1936 arată că tirajul a ajuns la 2.000.000 exemplare. Azi ar fi greu de făcut o statistică completă a tuturor ediţiilor romanului, apărute aproape în toate limbile popoarelor; ar fi greu de înregistrat ediţiile legale şi nelegale, copiile care circulă în ţările aflate sub teroare, bătute la maşină sau scrise de mînă, unele chiar pe foiţă de ţigară în închisori, sau impunătoarele volume tipărite în condiţii grafice excelente în atîtea ţări. Cartea cunoaşte un adevărat marş triumfal al tirajului. Şi aici trebuie să ne reîntoarcem la ceea ce spuneam mai sus. Nu numai faptul că, deşi e şi plăsmuit, totul în opera lui Ostrovski transpiră veridicitate şi adevăr, ci şi acela că fiecare pagină a operelor este o părticică din steagul unor idei înaintate, transmite mesajul unei morale nobile, explică extraordinarul succes al acestor cărţi către care tineretul se îndreaptă într-adevăr cu aviditate. Fiecare răspuns pe care-l dă Ostrovski înfriguratelor întrebări, care sînt aceleaşi la tinerii din orice continent sau ţară, a rezistat la temperatura înaltă a cuptoarelor marilor încercări, este pur şi generos ca şi idealul moral în care se încadrează.

Intr-un fel, cinstită este şi contesa Ludwiga Moghelniţki din „Născuţi în furtună". Ea îşi dă seama că bărbatul ei este, sub uniforma cu galoane aurite, bine stropite cu parfum, un criminal şi un desfrînat, vede onoarea şi eroismul tinerilor comunişti, nu se alătură luptei anti-populare, dar nici în tabăra cealaltă nu trece. Tarele educaţiei ei burgheze o împiedică să se ridice de la un protest mai mult sau mai puţin cinstit, la o atitudine combativă, la stîrpirea răului din rădăcini. Ludwiga fuge de pe cîmpul de bătălie, dar de fapt fuge şi din faţa propriei ei conştiinţe. O asemenea cinste nu satisface inimile însetate de dreptate ale tinerilor. Ei aleg atitudinea morală superioară a lui Pavel Korceaghin, a tinerilor comunişti Raimond Raievski, Andrii Ptaha, Olesia, Sara şi ceilalţi care s-au „născut în furtună" şi au învins furtuna cu preţul celor mai mari sacrificii.

Eroismul este o coordonată esenţială a operei lui Ostrovski, fie că e vorba de romanele, de cuvîntările sau scrisorile sale publicate azi pentru prima oară integral la noi. Actul eroic nu reprezintă decît încununarea firească a însuşirii moralei comuniste. Nu a trecut multă vreme de cînd Andrii Ptaha, ca un zurbagiu ce era adesea, a sărit să-l bată pe Raimond, pînă cînd oţelindu-se în prietenia comunistă cu acesta, formîndu-se ca un luptător entuziast, trage sirena chemînd pe muncitori în apărarea cauzei lor şi rezistă singur în sala cazanelor împotriva garnizoanei unui oraş întreg. In clipe de mare intensitate procesul de călire sufletească se produce într-un timp incomparabil mai scurt. Sau ascultaţi aceste cuvinte ale unui om orb şi paralizat; nu sînt ele, aş spune, „eroism în stare nativă"?. **„Acum opt ani o boală cruntă m-a doborît, m-a ţintuit în pat fără mişcare şi mi-a stins lumina ochilor transformînd în noapte neagră totul în jurul meu. Opt ani!**

O durere fizică, aspră, necruţătoare, se năpusteşte asupra mea într-un atac impetuos. Instinctiv fac primul gest de împotrivire — strîng tare din dinţi. Un nou zbîrniit de telefon îmi vine în ajutor. Eu ştiu, viaţa mă îndeamnă să rezist. Intră mama. Imi aduce poşta de dimineaţă — ziare, cărţi, un teanc de scrisori. Am astăzi cîteva întîlniri interesante. Viaţa îşi cere drepturile ei. La o parte cu suferinţele! Scurta încleştare de dimineaţă se termină ca de obicei cu triumful vieţii!

...Sînt fericit că am ajuns să trăiesc o vreme cînd n-am timp nici să respir, cînd orice clipă mi-e preţioasă.

...Puneţi mîna pe inima mea — bate cu 120 de lovituri pe minut. Ce minunată viaţă poţi trăi la noi! ...Pot să spun despre mine că sînt un om fericit, deşi medicii socot că în curînd voi primi „concediu nelimitat" ...Eu trebuie să mă grăbesc să trăiesc".

La ce şcoală a învăţat Ostrovski, ca şi Korceaghin, eroismul acesta legendar, tenacitatea aceasta uimitoare? Tot el ne spune: **„Fără aceasta, viaţa e lipsită de lumină. Cum poţi oare trăi în afara partidului, în această perioadă măreaţă, nemaivăzută? In ce ar consta bucuria vieţii, dacă nu în a te afla în rîndurile Partidului Comunist Bolşevic?"** Ucenicia eroismului au făcut-o şi Ostrovski şi Korceaghin şi atîţia alţi copii ai revoluţiei în partid, sub îndrumarea partidului. Amintiţi-vă de una din primele întîlniri ale lui Pavel cu comunistul Juhrai. Ce l-a învăţat atunci vajnicul marinar pe puştiul înflăcărat de lectura broşurilor despre aventurile lui Giusseppe Garibaldi? L-a învăţat să boxeze, să se bată. Arătîndu-i cum să pună la punct pe domnişorii neastîmpăraţi care s-ar lega de el, Juhrai l-a învăţat pe Pavca să se lupte, să nu se resemneze în faţa asupririi şi nedreptăţii. El i-a călăuzit primii paşi pe drumul care duce la marile bătălii pentru eliberarea omului, l-a învăţat că Partidul Comunist este conducătorul acestei lupte. Tot partidul a fost acela care, după ce l-a educat pas cu pas, l-a salvat din groaznica moarte morală de care era pîndit şi, punîndu-i în mînă condeiul, l-a făcut un ostaş pe frontul literelor.

Pomeneam mai sus despre discuţiile în legătură cu specificul literaturii ca mijloc de educaţie. Ca un adevărat comunist, N. Ostrovski a înţeles că, dacă devine scriitor, trebuie să-şi însuşească această „meserie" la perfecţie, aşa cum şi-a însuşit-o, de pildă, la timpul său pe aceea de activist. Ostrovski a înţeles prin ce se deosebeşte literatura de pedagogie şi a militat pentru o literatură de bună calitate. Operele lui nu sînt discursuri presărate cu nume de personaje, în cărţile lui trăiesc oameni vii, cu pasiuni şi căutări, în necontenită transformare. Intr-o discuţie asupra manuscrisului „Născuţi în furtună", Ostrovski combate pe acei care îi cereau să fie schimbat finalul, obiectînd faptul că eroii lui greşesc, uită de vigilenţă la un moment dat. Doar el a conceput ultimele scene scrise din acest roman tocmai astfel încît să reiasă că „acest tineret lipsit de experienţă, încrezător, poate fi atît de uşor înşelat". Se înţelege că dacă ar fi putut scrie mai departe, Ostrovski ar fi arătat cum Raimond, Andrii, Olesia şi ceilalţi tineri comunişti învaţă din această greşeală mare că în lupta cu duşmanul cel crud şi laş nu poate exista încredere faţă de acesta, îngăduinţă. **„Nu găsesc că-i bine să-i arătăm pe oamenii noştri ireproşabili aşa cum vor unii. Trebuie să arătăm cum se formează ei, ca luptători şi comsomolişti".** Ce răspuns plin de miez dat cu atîta timp în urmă adepţilor „eroului ideal".

Ostrovski a folosit timpul cît a fost ţintuit la pat învăţînd, pregătindu-se pentru munca sa grea de mai tîrziu. Numai studiul literaturii l-a putut ajuta să-şi valorifice aptitudinile, calităţile sale înăscute, dînd opere de un puternic caracter romantic-revoluţionar, pline de patos şi de lirism. Viaţa eroilor săi nu este nici o clipă fragmentată artificial între ceea ce este luptă şi ceea ce constituie aşa-zise „probleme personale". Şi, ca un atribut nelipsit al vieţii, paginile lui Ostrovski sînt pătrunse organic de un umor sănătos, simplu, spontan. Este umorul omului ca şi al scriitorului, umorul celui care scria de pe patul de suferinţă: **„Mi se scrie că sînt un băiat capabil şi dacă n-am să încep să beau şi să mă îngîmfez, o să iasă ceva din mine..."**

Intr-una din povestirile din volumul „Noi, oamenii sovietici" al lui Boris Polevoi, secretarul unui comitet raional de partid îi răspunde unei femei care cere să fie decorată mulţi oameni ce au apărat-o de urgia fascistă: Ce, parcă poţi să-i decorezi pe toţi oamenii sovietici? Este închis în această replică un mare şi cunoscut adevăr şi anume că în Uniunea Sovietică, ca şi în toate ţările eliberate de sub domnia capitalismului, eroismul a devenit un fenomen de masă, o calitate indispensabilă a omului de tip nou. Acest eroism de masă, născut în focul revoluţiei, al războiului civil şi intervenţiei, în clocotul construcţiei vieţii noi, călit în încercarea grea a Marelui Război pentru Apărarea Patriei este în bună parte şi rodul operei lui Nikolai Ostrovski. **„Dacă va răsuna iarăşi bubuitul tunului şi va veni din nou noaptea sîngeroasă sînt adînc convins că nenumăraţi luptători se vor ridica în apărarea ţării la fel ca Pavel Korceaghin. Dar eu n-am să mai fiu printre voi. De aceea vă rog — loviţi pentru mine, loviţi şi pentru Pavka Korceaghin!"**

Sînt două zeci de ani de cînd a murit scriitorul comunist dar fiecare zi din acest aproape un sfert de secol a dovedit că speranţele lui s-au îndeplinit întocmai. Puteţi fi siguri, tovarăşe Ostrovski şi tu Pavka Korceaghin că şi de acum înainte tineretul sovietic, tineretul înaintat din lumea întreagă, care vă admiră viaţa şi opera, va fi — după pilda voastră — în primele rînduri ale luptei pentru pace şi o viaţă mai bună!

B. DUMITRESCU

O atmosferă de muncă activă

PRIN TELEFON DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL

La capătul primei săptămîni de lucru a conferinței miniștrilor afacerilor externe de la Geneva, în care timp au fost înfățișate primele puncte de vedere și luări de poziții cu privire la problemele din cadrul punctului 1 al ordinei de zi, în ziarele occidentale au început să apară primele mici bilanțuri; unele dintre ele sînt încă destul de reținute sau neclare. Altele, după cum e și de așteptat, fac o reclamă exagerată propunerilor occidentale și subliniază destul de neprecis, sau chiar eronat, poziția delegației sovietice. Merită însă atenție faptul că după ce timp de cîteva zile conferința era plasată de unii comentatori pesimiști sub semnul impasului, după primele zile ei se văd acum datori să recunoască adevărul: **lucrările conferinței continuă într-o atmosferă de lucru, speranțele de a se ajunge din nou în vîrtejurile și vijeliile războiului rece, n-au fost împlinite.**

In ce privește aprecierea pozițiilor exprimate de diferitele delegații — pînă în prezent, cu toate elogiile aduse propunerilor făcute de puterile occidentale, unele ziare vestice nu pot să nu recunoască faptul că proiectele guvernelor respective au la bază o sumă de slăbiciuni care cu greu pot fi omise. Și într-adevăr, nu poate fi trecut cu vederea, de pildă, viciul fundamental al propunerilor occidentale, care constă în faptul că, deși formal în aceste propuneri se vorbește despre securitatea europeană, rezolvarea problemei respective este condiționată de acceptarea renașterii militarismului în întreaga Germanie, de acceptarea menținerii blocurilor militare și a încadrării Germaniei unificate în grupările militare agresive N.A.T.O. și U.E.O., grupări care, în ciuda firmei lor defensive, sînt departe de a avea acest caracter.

In legătură cu aceasta, recunoscînd că „memorandumul" puterilor apusene are insuficiențe, ziarul „L'Information" remarcă că respectivul „memorandum" nu prevede decît o singură ipoteză, aceea a creării unei Germanii unificate care să fie încadrată în pactul nord-atlantic. Cu alte cuvinte, după cum a remarcat un ziar elvețian, proiectele occidentale nu pot favoriza destinderea internațională și asigurarea unei păci trainice în Europa, ci un fel de „pace rece", în care blocurile și grupările militare ar fi menținute.

Cu totul alta este perspectiva oferită de propunerile sovietice cu privire la securitatea colectivă în Europa. Oglindind interesele popoarelor europene, aceste propuneri prevăd înfăptuirea unei securități reale, care să nu poată fi amenințată și tulburată din nou de militarismul german agresiv. In acest sens, remarcînd faptul că în problema securității europene „U.R.S.S. a reafirmat o concepție proprie", același ziar „L'Information" remarcă că în propunerile sovietice privitoare la securitatea colectivă, măsurile împotriva renașterii militarismului german se află la un loc de frunte.

Răsunetul crescînd al poziției sovietice în problema securității colective este explicabil. Poziția sovietică răspunde cerințelor arzătoare ale popoarelor.

In privința asigurării succesului tratativelor, poziția sovietică deschide o cale reală pentru realizarea unei securități de fapt și nu numai declarate. „Este un lucru cert — scrie ziarul „Tribune de Genève" că sovieticii au o poziție orientată către viitor", spre deosebire de cele trei puteri occidentale, a căror poziție nu prevede nici o soluție în timp și care se întemeiază pe pozițiile din trecut. Iar un alt ziar elvețian — „Tribune de Lausanne" — scoate de asemenea în evidență faptul că „poziția delegației sovietice are o superioritate evidentă".

Nu încape îndoială că desfășurarea pe mai departe a conferinței va confirma și mai mult acest adevăr.

Incă o dovadă puternică a poziției delegației sovietice, pe deplin constructivă, a putut fi văzută și în propunerile sovietice prezentate în cursul ședinței de azi. După scurta pauză de duminică, în cursul căreia nu s-au ținut ședințe, iar o parte din ziariști au plecat prin împrejurimile Genevei pentru cîteva ore, luni, Casa Presei a cunoscut din nou, încă în primele ore ale dimineții, o activitate febrilă. In cursul după amiezii, pe culoarele Casei Presei, se făceau fel de fel de presupuneri asupra ședinței de după amiază, iar în fața ghișeelor au început din nou aglomerările pentru primirea discursurilor rostite în ședință.

Așteptarea ziariștilor n-a fost zadarnică.

Cuvîntarea lui V. M. Molotov difuzată astăzi în rîndurile ziariștilor a subliniat încă odată poziția realistă, constructivă pe care se situează delegația sovietică și în problemele privind punctul 3 de pe ordinea de zi. Cuvîntarea lui V. M. Molotov atrage cel mai mult atenția, în primul rînd prin numeroasele propuneri practice, ce pot fi realizate într-un timp scurt, privitoare la întărirea contactului între Est și Vest. Printre aceste propuneri trebuie menționate în primul rînd măsurile concrete ce pot fi adoptate de către organismele și agențiile Națiunilor Unite, înlesnirea liberei treceri a vaselor de comerț ale tuturor țărilor prin strîmtorile și canalele internaționale, convocarea unor conferințe cu participarea specialiștilor etc.

In cursul după amiezii ziariștii au luat cunoștință de importantele propuneri sovietice în problema securității europene.

Pe drept cuvînt se poate spune că lucrările conferinței de la Geneva se desfășoară într-o atmosferă de muncă activă.

V. CIMPEANU

Geneva, 31 octombrie.

Cea de a patra ședință a Conferinței de la Geneva

GENEVA 31 (Agerpres). — La 31 octombrie, ora 15 (ora Europei centrale), s-a deschis cea de a 4-a ședință a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și S.U.A.

In ordinea succesiunii, ședința a fost prezidată de J. F. Dulles.

Conform hotărîrii adoptate la ședința precedentă, miniștrii au trecut la discutarea celui de al treilea punct de pe ordinea de zi — cu privire la dezvoltarea contactelor între est și vest — pentru a crea un grup de experți în această problemă.

In cadrul schimbului de vederi, primul a luat cuvîntul A. Pinay. Pinay a arătat că guvernul francez este favorabil „dezvoltării relațiilor comerciale între est și vest. Sîntem convinși — a spus el — că sporirea lor, ținînd seama de nivelul actual coborît, nu va avea decît rezultate fericite, atît pe plan economic, cît și pe plan psihologic".

El a arătat în continuare că în prezent există o serie de restricții în ce privește schimburile de persoane, idei și bunuri între est și vest. Pinay a încercat fără nici un temei să arunce vina pentru restrîngerea legăturilor comerciale asupra țărilor din Europa răsăriteană, deși se știe că îngustarea relațiilor comerciale între est și vest este rezultatul politicii de discriminare inițiată de adepții războiului rece.

MacMillan care a luat cuvîntul în continuare a arătat că guvernul britanic acordă o mare importanță acestei probleme, exprimîndu-și convingerea că asupra acestui punct de pe ordinea de zi se vor face progrese considerabile. Deși a recunoscut progresele obținute în ultimul timp în domeniul liberei comunicații și a comerțului între est și vest, el și-a exprimat îndoiala asupra eficienței acestor forme de contacte între est și vest.

Mac Millan s-a declarat în favoarea propunerilor care vor duce la o sporire reciprocă a comerțului pașnic și a schimburilor de persoane și idei între popoare care, a spus el, „sînt cele mai sigure mijloace pentru a spori încrederea și buna înțelegere".

A luat apoi cuvîntul V. M. Molotov. El a arătat că în conformitate cu directivele din iulie ale șefilor guvernelor celor patru puteri delegația sovietică prezintă o serie de propuneri concrete. Textul prezentat de V. M. Molotov cuprinde o serie de măsuri care se bazează pe posibilitățile ce pot fi adoptate în mod practic, inclusiv de către organismele și agențiile Națiunilor Unite, pentru atingerea scopului propus. Aceste propuneri prevăd dezvoltarea comerțului internațional, eliminarea obstacolelor care există în acest domeniu. Totodată proiectul sovietic prevede înlesnirea liberei treceri a vaselor de comerț ale tuturor țărilor prin strîmtorile și canalele internaționale.

In domeniul legăturilor internaționale pe tărîmul științei, tehnicii și în deosebi în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice, proiectul prezentat de V. M. Molotov prevede convocarea unor conferințe cu participarea specialiștilor, adoptarea unor măsuri comune de către reprezentanții celor patru puteri în organismele internaționale specializate.

Un vast plan de măsuri sînt prevăzute în vederea întăririi contactelor între est și vest în domeniul industriei, agriculturii, relațiilor culturale și turismului, precum și contacte sportive între țări.

In încheierea discuțiilor asupra acestei chestiuni, J. F. Dulles, secretar de stat al S.U.A. a propus ca examinarea problemei înlăturării obstacolelor în ce privește libertatea comerțului și stabilirea unor contacte mai largi între Est și Vest să fie remise experților celor patru puteri.

Cei trei miniștri occidentali au prezentat un memorandum care cuprinde propuneri asupra punctului 3 al ordinei de zi.

S-a hotărît ca experții celor patru puteri să examineze propunerile prezentate de delegați asupra punctului trei de pe ordinea de zi: Grupul de experți urmează să examineze atît propunerile prezentate de Uniunea Sovietică cît și un memorandum prezentat la închiderea ședinței de cele trei puteri asupra problemelor dezvoltării contactelor între est și vest.

După o scurtă pauză, cei patru miniștri au reluat examinarea punctului 1 de pe ordinea de zi — securitatea europeană și Germania. Luînd cuvîntul, V. M. Molotov a făcut o serie de propuneri importante. V. M. Molotov a arătat că pentru examinarea problemei germane delegația sovietică consideră necesar să fie invitat Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane și cancelarul Adenauer, șeful guvernului R. F. Germane sau reprezentanți autorizați ai acestora. Cei trei miniștri de afaceri externe occidentali s-au declarat împotriva participării reprezentanților R. D. Germane la conferință, întrucît S.U.A., Anglia și Franța nu au recunoscut guvernul R. D. Germane. Ei au susținut că la lucrările conferinței să participe numai reprezentanții guvernului R. F. Germane.

V. M. Molotov a prezentat apoi o nouă propunere în problema securității europene.

Propunerea conține un proiect de Tratat de securitate în Europa la care urmează să participe pentru început cele patru mari puteri, țările membre ale Uniunii Europei occidentale, țările semnatare ale Tratatului de la Varșovia, cele două state germane — R.F.G. și R.D.G. precum și statele care și-ar exprima dorința să participe la acest Tratat ca de pildă Iugoslavia, Danemarca. In declarația sa V. M. Molotov a arătat că în dorința de a merge în întîmpinarea propunerilor occidentale delegația sovietică dorește să propună, în conformitate cu directivele șefilor guvernelor celor patru puteri, crearea unei zone de limitare și inspecție a armamentelor în Europa care să includă teritoriul Republicii Federale Germane și Republicii Democrate Germane, precum și statele vecine cu Germania. Acordul cu privire la zona de limitare și inspecție a armamentelor urmează să prevadă nivelurile maxime ale efectivelor forțelor armate ale S.U.A., U.R.S.S., Angliei și Franței, folosite pe teritoriile statelor din această zonă. Problema nivelului efectivelor forțelor armate urmează să constituie obiectul unui examen suplimentar. Angajamentele pe care și le vor asuma cele patru puteri trebuie să fie puse de acord cu statele pe teritoriul cărora se află staționate trupe, în conformitate cu drepturile suverane ale acestor state. Obligațiile privitoare la executarea angajamentelor celor patru puteri urmează să fie controlate pe baza unei inspecții comune.

In încheierea dezbaterilor a luat din nou cuvîntul J. F. Dulles.

Următoarea ședință a conferinței va avea loc miercuri la ora 15 (ora locală).

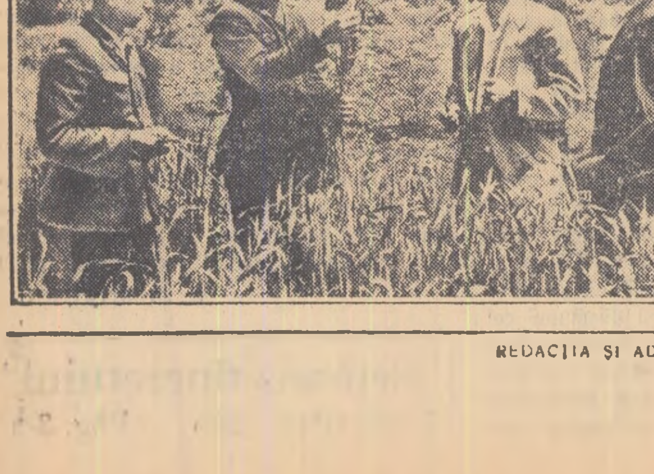

Tineretul din R. P. Bulgaria se pregătește pentru a participa la ridicarea nivelului agriculturii bulgare.

In fotografie: elevi ai unei școli tehnice agricole din Dobrogea bulgară fac practică pe terenul experimental al școlii.

Intrevedere între V. M. Molotov și J. F. Dulles

GENEVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 octombrie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit la sediul delegației sovietice pe dl. J. F. Dulles, secretarul de stat al S.U.A., cu care a avut un schimb de păreri în unele probleme referitoare la Orientul Apropiat, precum și la alte probleme care interesează cele două țări.

Intrevedere între V. M. Molotov și M. Sharett

GENEVA 31 (Agerpres). — La 31 octombrie, V. M. Molotov, șeful delegației sovietice la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe a celor patru puteri a avut o întrevedere cu M. Sharett, primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Israelului, care se află la Geneva.

Reuniunea separată a miniștrilor Afacerilor Externe ai puterilor occidentale

GENEVA 31 (Agerpres). — La 31 octombrie a avut loc la sediul delegației americane o reuniune a miniștrilor Afacerilor Externe ai S.U.A., Marii Britanii și Franței. Potrivit agenției France Presse, cei trei miniștri de externe occidentali au discutat problemele Orientului Mijlociu și au coordonat punctele lor de vedere asupra celei de a treia chestiune de pe ordinea de zi a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri „dezvoltarea contactelor între Est și Vest".

S-a hotărît încheierea unui acord militar între Siria și Liban

BEIRUT 30 (Agerpres). — La 29 octombrie a sosit la Beirut, capitala Libanului, primul ministru al Siriei Said Ghazzi. Indată după sosirea sa, primul ministru sirian a avut întrevederi cu președintele Republicii Libanului, Camil Șamun și cu primul ministru libanez, Rașid Karami.

Relatînd această știre, agenția Associated Press subliniază că, potrivit declarațiilor făcute de cercurile oficiale libaneze, în cadrul acestei întrevederi s-a hotărît încheierea unui acord militar bilateral între Siria și Liban.

Răspunsurile lui V. Cervenkov la întrebările unor ziariști englezi

SOFIA 30 (Agerpres). — A.T.B. transmite:

Ziariștii englezi Jeffery Green și W. J. Hiks, sosiți la Sofia cu prilejul meciului internațional de fotbal dintre echipele naționale ale Angliei și Bulgariei, au rugat pe Vîlko Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri al Bulgariei, să răspundă la diverse întrebări.

Ziarele au publicat răspunsurile lui V. Cervenkov.

Răspunzînd la întrebarea: Primirea cordială făcută echipei de fotbal engleze la Sofia înseamnă că Bulgaria este gata să întărească prietenia sa cu Anglia și ce măsuri ați putea propune actualmente pentru lărgirea acestor legături? V. Cervenkov a declarat:

Primirea cordială făcută echipei de fotbal engleze la Sofia nu este decît o expresie a dorinței și a hotărîrii poporului și guvernului Bulgariei de a sprijini și întări legăturile prietenești cu Anglia și cu poporul englez. Ce măsuri pot fi propuse pentru realizarea acestui țel? Vizitele reciproce ale reprezentanților științei, artei, sportului precum și ale reprezentanților vieții publice și politice sînt măsuri bune care trebuie să fie încurajate pentru ca legăturile de prietenie între cele două țări să se dezvolte și să se întărească.

Acordurile comerciale și financiare încheiate anul acesta între Bulgaria și Anglia, a declarat V. Cervenkov, constituie un pas important care prezintă interes pentru cele două țări; nu sînt motive ca acest pas să nu fie urmat de noi măsuri în această direcție. Tot ceea ce ajută la îmbunătățirea relațiilor dintre Bulgaria și Anglia pe baza intereselor reciproce, a egalității în drepturi, a respectului și încrederii reciproce se va bucura întotdeauna de sprijinul și de buna voință a guvernului bulgar.

Răspunzînd la întrebarea privitoare la condițiile schimbului de valută și la posibilitatea modificării lor, V. Cervenkov a subliniat puterea de cumpărare crescîndă a levei bulgare, fapt care o face stabilă. Nu este nici un temei pentru scăderea cursului levei, a spus V. Cervenkov. In ceea ce privește interesele turiștilor, a continuat el, instituțiile respective din Bulgaria și Anglia ar putea să ajungă la un acord și să adopte o anumită bază pentru vizitele turiștilor în condiții reciproc avantajoase, fără a lega aceasta de cursul de schimb al lirei sterline și al levei.

Pentru aceasta ar trebui să se stabilească prețuri potrivite la hoteluri, restaurante și pentru alte servicii în timpul vizitei turiștilor englezi în Bulgaria și a turiștilor bulgari în Anglia.

Guvernul nostru, a spus V. Cervenkov, are o atitudine favorabilă față de astfel de măsuri reciproce, le consideră utile și posibile.

Dezbaterile din Adunarea Națională franceză

PARIS 31 (Agerpres). — TASS transmite: In după-amiaza zilei de 30 octombrie, în Adunarea Națională franceză au început dezbaterile pe marginea proiectului de lege guvernamental cu privire la încetarea, începînd de la 2 ianuarie 1956, a împuternicirilor Adunării Naționale, precum și asupra problemei privind reforma sistemului electoral.

Proiectul de lege guvernamental prevede dizolvarea înainte de termen a Adunării Naționale și ținerea alegerilor parlamentare cu șapte luni înainte de termen adică în prima jumătate a lunii decembrie a.c.

După cum se știe, guvernul a cerut examinarea proiectului său de lege în primă urgență. El motivează necesitatea unor alegeri înainte de termen prin faptul că Adunarea Națională are de aprobat o serie întreagă de „măsuri importante" și că aceste hotărîri trebuie adoptate numai de o nouă Adunare Națională.

Dezbaterile au început cu examinarea raportului prezentat de Paul Ribeyre în numele Comisiei Adunării Naționale pentru problemele regulamentului și dreptului de vot universal. Această Comisie s-a pronunțat, prin majoritate de voturi, cuprinzînd voturile deputaților comuniști, socialiști și membrii partidului M.R.P., pentru ținerea de noi alegeri pe baza sistemului reprezentării proporționale, votarea urmînd să se facă într-un singur tur de scrutin.

Comisia s-a pronunțat de asemenea pentru încetarea la 2 ianuarie 1956 a împuternicirilor actualei Adunări Naționale. In cadrul acestor dezbateri, deputatul comunist Jacques Duclos, membru al acestei Comisii, a prezentat un amendament la raportul lui Ribeyre în care se propune ca în Algeria alegerile să aibă loc în aceeași zi ca și în Franța. In legătură cu alegerile din Algeria, Jacques Duclos a propus de asemenea desființarea în Algeria a „stării excepționale" și să se acorde deplina libertate de acțiune partidelor naționale și organizațiilor algeriene. Acest amendament a fost însă respins de Comisie.

Un tribunal chinez a eliberat înainte de termen doi delicvenți americani

PEKIN 30 (Agerpres). — China Nouă transmite: In conformitate cu prevederile legii, un tribunal chinez a condamnat la închisoare pe doi cetățeni americani — Harriet C. Mills și Armand Proulx, care s-au făcut vinovați de crime comise în China. Totuși, ținînd seama de comportarea lor în timpul executării pedepsei, tribunalul a hotărît în prezent să-i elibereze din închisoare înainte de expirarea sentinței și să-i expulzeze din China.

Protest împotriva tratativelor secrete dintre guvernul Harahap și guvernul olandez

DJAKARTA 30 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum relatează agenția Antara, 17 fruntași ai mișcării pentru eliberarea Irianului de vest au adresat guvernului Indoneziei un protest împotriva tratativelor secrete între ministrul de Externe al Indoneziei și guvernul olandez, cu scopul ca problema Irianului de vest să nu fie înscrisă pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U.

Din surse bine informate se anunță că guvernul Harahap se pregătește activ să înceapă tratative directe cu Olanda, după o serie de consultări care au avut loc între Anak Agung, pe de o parte și primul ministru al Olandei, William Dress și ministrul de Externe Luns, pe de altă parte. Mai multe persoane oficiale indoneziene au plecat în Olanda pentru a face pregătiri în vederea unor tratative la nivel ministerial.

Agențiile de presă comunică din:

MOSCOVA. — Sovietul Suprem al U.R.S.S. a invitat o delegație a Consiliilor național și federal ale Republicii Austriece pentru a stabili contactul cu Sovietul Suprem al U.R.S.S. și pentru a lua cunoștință de viața din Uniunea Sovietică. Invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S. a fost acceptată.

PEKIN. — La 29 octombrie, Mao Țze-dun, președintele Republicii Populare Chineze, a invitat pe membrii Biroului executiv al Asociației de comerț și industrie pe întreaga Chină și a discutat cu ei problema privind modul cel mai rațional de înfăptuire a transformării socialiste a industriei și comerțului particular.

La consfătuire au luat cuvîntul Mao Țze-dun, Ciu En-lai, Cen Șu-tun, Li Ciju-cen, Jun I-jen, Huan Cijan-șui, Hu Țzu-an și Gun Tian-nin.

SOFIA. — La invitația Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria, la 30 octombrie a sosit la Sofia o delegație a Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu N. I. Beliaev, membru al Comisiei de validare a Sovietului Uniunii, secretar al C.C. al P.C.U.S.

WASHINGTON. — Harold E. Stassen, consilierul președintelui Eisenhower pentru problemele dezarmării, va pleca la 1 noiembrie la Geneva pentru a participa la lucrările conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței.

DELHI. — După cum s-a mai anunțat, India nu va recunoaște noua „republică" sud-vietnameză, care are ca șef al statului pe Ngo Dinh Diem.

MOSCOVA. — Cu prilejul celei de a 60-a aniversări a nașterii tovarășului Andreev Andrei Andreevici, Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. i-au trimis o telegramă.

PEKIN. — După cum relatează ziarele din Tokio, în cadrul unei consfătuiri a fracțiunilor parlamentare ale partidelor liberal și democrat din Japonia, s-a hotărît constituirea unui comitet pentru pregătirea „noului partid".

GENEVA. — Delegația americană la conferința miniștrilor de afaceri externe ai celor patru puteri a anunțat că secretarul Departamentului de Stat, Foster Dulles va pleca marți în Spania pentru a avea întrevederi cu Franco.

DELHI. — La 29 octombrie, primul ministru al Indiei, Nehru, a avut o întrevedere cu H. Rau, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Comerțului Exterior al Republicii Democrate Germane care vizitează India, în cadrul căreia s-au discutat probleme privind dezvoltarea continuă a comerțului și a colaborării economice între Republica India și R.D.G.

Semnarea unui tratat de prietenie între U.R.S.S. și Yemen

CAIRO 31 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 octombrie a avut loc la Cairo semnarea unui tratat de prietenie între U.R.S.S. și Yemen. In legătură cu semnarea tratatului s-a dat publicității un comunicat comun al Uniunii Sovietice și Yemenului.

După ceremonia semnării tratatului, D. S. Solod, ambasadorul U.R.S.S. în Egipt, a oferit o recepție în cinstea reprezentanților guvernului Yemenului care se află la Cairo, și a membrilor misiunii Yemenului în Egipt.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Pentru alipirea Ciprului la Grecia

ATENA 30 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, la 29 octombrie a avut loc la Candia (insula Creta) o manifestație studențească în favoarea alipirii Ciprului la Grecia.

Manifestanții s-au îndreptat spre consulatul Angliei purtînd pancarte și scandînd lozinci antibritanice.

Poliția a atacat pe manifestanți. Cîțiva studenți și un polițist au fost răniți.

În Japonia se practică comerțul cu copii

PEKIN 30 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum transmite postul de radio Tokio, poliția din prefectura Hiogo a arestat 105 persoane acuzate de a fi făcut comerț cu copii. Din august anul curent aceste persoane au vîndut 129 de copii. Aceștia sînt în special copii de țărani lipsiți de posibilitatea de a-și întreține familia.

Ce sînt așazisele „divizii de rezervă" ciankaișiste

PEKIN 30 (Agerpres). — China Nouă transmite: Potrivit relatărilor presei, poliția ciankaișistă se ocupă febril cu recrutarea forțată a tineretului din Taivan în așanumitele „divizii de rezervă". Aceste divizii sînt organizate de către „centrul pentru instruirea unităților de rezervă ale armatei", creat recent cu sprijinul grupului de consilieri militari americani.

După cum relatează ziarul „New York Post", Cian Kai-și va forma aceste zece noi divizii echipate și finanțate de Statele Unite. Ziarele din Taivan dezvăluie că Cian Kai-și intenționează să creeze încă trei divizii pe lîngă cele zece sus-amintite. In acest scop, reprezentantul gomindaniștilor la Washington, George K. C. Yeh, caută să obțină încuviințarea guvernului american. Incepînd din noiembrie, toți bărbații sub 45 de ani vor fi concentrați pentru o perioadă de instrucție militară. In acest scop se construiesc 21 de cazărmi pe terenuri rechiziționate de la populația civilă. In unele cazuri au fost dărîmate case de locuit pentru a face loc construcțiilor de cazărmi.

Ziarele din Taivan relatează că unele familii au rămas fără mijloace de existență, deoarece toți bărbații valizi au fost luați în armată. Devin tot mai frecvente cazurile în care tinerii se ascund pentru a scăpa de serviciul militar. Autoritățile ciankaișiste au dat o ordonanță prin care orice tînăr care se eschivează de la serviciul militar va fi pedepsit, iar apoi incorporat „în serviciul activ".

Povestiri din țările Sudului

Pentru mulți oameni de pe bătrîna noastră planetă ziua de 21 mai 1955, a fost o zi oarecare. Pentru domnul Henry Cox, personal, cetățean de culoare al Statelor Unite ale Americii ea a reprezentat însă triumful democrației asupra obscurantismului pentru că în ediția de dimineață a ziarului „New York Times" la pagina 23, în colțul din stînga între o reclamă de potcoave elastice pentru cîini de casă și un anunț privitor la inventarea unui creion cu cerneală galbenă, a apărut decizia Curții Supreme: desființarea segregației rasiale în școli.

Chiar așa scria în decizie: orice discriminare în școli pentru albi și școli pentru negri, școlari albi și școlari negri bănci albe și bănci negre — este de acum înainte profund contrară amendamentului 14 din constituție.

Drept care dl. Cox și-a zvîrlit jobenul în tavan de bucurie și-a îmbrățișat nepermis de duios soția și a alergat într-un suflet la cea mai bună școală albă din oraș să-și înscrie unicul copil în clasa a doua — înscriere care a decurs fără nici un incident.

Peste o săptămînă dl. Cox a primit o înștiințare din partea școlii că în statul Mississipi ca și în Carolina de sud ca și în alte state sudice chestiunea cu segregația urmează să fie studiată și aplicată treptat, conform vechilor tradiții și în virtutea obiceiurilor locale, în raport cu cerințele majorității locuitorilor și cu respectul cuvenit curățeniei școlilor, sau mai pe scurt, elevul Tom Cox e dat afară din școală înainte de a fi început s-o frecventeze.

★

Domnul Henry Cox a trăit cîteva zile de adînc zbucium sufletesc. Serile se întîlnea cu alți cîțiva părinți de copii negri și discuta cu aprindere. Nu, nu putea fi decît o singură soluție: petiție protestatară către Curtea Supremă. Constituția garantează doar dreptul de petiționare oricărui cetățean.

— Asta să cerem — spuse dl. Cox hotărît — să se respecte desființarea discriminării rasiale în școli.

— Să se respecte în toate statele! — întări și un alt părinte — și să semnăm petiția cît mai mulți.

Mai mult de 54 de semnatari nu s-au găsit. Cu aceste peste jumătate de sută iscălituri, petiția a pornit în prima și ultima călătorie din viața ei spre Washington.

★

— 54 de semnături? se miră uscățivul director al ziarului „Herald" din Yazzo-City, Mississipi — o să fie cam greu să le publicăm... Va trebui să alegem...

Delegația petiționarilor care venise la redacția ziarului manifestă un început de neliniște.

— Cum să alegem? întrebă prudent dl. Cox.

— Ori textul petiției, ori semnăturile.

— Publicați ce credeți și cum credeți. Totul e ca protestul nostru să apară în ziar.

— Atunci e în regulă. Lăsați hîrtia la noi și-o să fie bine...

★

A treia zi, în pagina întîia a ziarului „Herald" — care există aevea, nu e o născocire — apăru o informație precum că un număr de persoane din oraș încearcă să introducă negri în instituțiile albe sub diferite pretexte, căutînd să răstoarne vechile și bunele tradiții ale Sudului Americii. Și se consemnau numele celor 54 de persoane antitradiționaliste.

Publicarea informației a avut printre altele următoarele efecte:

Unul dintre petiționari, funcționar la magazinul de bretele, jartiere și umbrele din centrul orașului a primit o înștiințare acasă cu acest delicat cuprins: „Nu mai sînteți necesar la magazin, duceți-vă dracului după petiția pe care ați semnat-o!"

Inștiințări cu cuprins asemănător și cu formulări variate au primit și alți doisprezece funcționari particulari sau de stat din oraș.

Alt petiționar a fost chemat la telefon de o persoană necunoscută care l-a întrebat ce moarte preferă: spînzurătoarea, rugul sau înjunghierea? In seara aceleiași zile soția lui a primit o comunicare telefonică în acești termeni: „Dacă începînd de mîine soțul tău mai îndrăznește să iasă din casă, îți vor veni înapoi mîinile și picioarele lui ambalate laolaltă, iar casa va lua foc, cu ceilalți membri ai familiei înăuntru". Spre dimineață în lumina tulbure a zorilor au apărut la fereastra din stradă a cetățeanului trei măști negre, hidoase, care au dispărut la țipetele copiilor. Obiectul unor amenințări de soi asemănător au fost și alți opt dintre petiționari.

Mașina proprietarului de garaj care a semnat petiția, n-a mai putut cumpăra benzină de nicăieri. Se oprea în fața cîte unui depozit, unde avea loc următorul dialog:

— Tu ești ăla care a cerut să se bage gîndaci negri în școlile noastre?

— Și ce-ți pasă?

— N-am benzină pentru tine.

In fața atelierului legătorului de cărți, petiționar și el s-au oprit într-o dimineață cinci motociclete ale poliției federale, care însoțeau automobilul președintelui Camerei de Muncă locale.

— Ești un om fericit Ben! i s-a adresat jovial președintele — ai scăpat de necazuri.

— In ce fel domnule?

— Iți luăm brevetul de meseriaș. Ai să-ți poți căuta o meserie mai ușoară sau chiar să pleci la băi în Florida.

— De ce-mi luați brevetul domnule?

— Te încurca Ben, la redactarea petițiilor. Acum o să-ți vină mai la îndemînă să scrii tot ce poftești.

Unui instalator i s-au refuzat la depozit materialele cerute, unui avocat brutarul i-a atras atenția că nu-i va mai vinde pîine decît cu 10 dolari bucata și că asta e doar o pedeapsă blîndă.

In sfîrșit, văcsuitorul de ghete semnatar al petiției, a fost găsit împușcat în falcă. Un ziar a publicat un interviu cu șeriful, care după cum informează ziarul „Paris Presse L'Intransigeant" a declarat printre altele și cele de mai jos:

„Ce credeți despre moartea văcsuitorului?

— Probabil că a survenit în urma unei intoxicații.

— Ce fel de intoxicație?

— Cu plumb. La autopsie s-au găsit în maxilarul inferior cîteva bucățele de plumb, provenind din plombele dentare defecte ale defunctului.

— Ce măsuri veți lua?

— In urma anchetei, stabilindu-se cine a fost dentistul — pe baza dispoziției și a plîngerilor a numeroși martori care suferă la rîndul lor din cauza lucrului prost al acestui dentist — am dispus arestarea și acționarea lui în justiție pentru asasinat premeditat..."

...Dentistul era dl. Henry Cox.

★

O săptămînă mai tîrziu, ziarul „Herald" publica o nouă informație: „Aducem cu plăcere la cunoștința cititorilor noștri că următorii 48 de cetățeni americani adevărați ne-au rugat să considerăm nule semnăturile lor pe petiția adresată Curții Supreme în privința negrilor în școli".

Urmau cele 48 de nume cu semnături nule și încă un rînd: „Petiția a mai rămas semnată cu încăpățînare de următorii șase indivizi rău intenționați la adresa statului nostru". Erau apoi înșirate cu litere mari numele ultimilor șase semnatari.

★

Nu sînt știri dacă dl. Henry Cox se mai află în închisoarea din Yazzo-City sau a fost eliberat. Nici ziarul „Herald" și nici „Paris Presse L'Intransigeant" nu dau vreo astfel de veste. Dar oriunde s-ar găsi dl. Cox e de presupus că el meditează la problema desființării segregației în școlile americane.

Și se poate de asemenea presupune cu certitudine că altădată cînd va mai citi despre apariția unor legi împotriva discriminării rasiale în S.U.A. nu-și va mai arunca pălăria în tavan, ci și-o va îndesa cît mai bine pe ochi.

VALENTIN SILVESTRU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52